

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och av 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner de i London den 14 oktober 2005 upprättade protokollen om ändring av konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och av protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln samt antar lagarna för att sätta i kraft de bestämmelser i protokollen som hör till området för lagstiftningen. Godkännandet av protokollen förutsätter inga ändringar i lagstiftningen.

De ändringar som gjorts i konventionen och dess ursprungliga protokoll genom protokollen från 2005 syftar till att stärka förebyggandet av terroråd som riktar sig mot sjöfartens säkerhet. Konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och konventionsprotokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln antogs 1988. Genom de ändringar som antogs som slutresultat av de förhandlingar om en omarbetning av konventionen och dess protokoll som inleddes 2002 lades nya brottsdefinitioner till konventionen. Dessa definitioner breddar konventionen till att utöver brottsliga handlingar som hänförs till själva fartygets säkerhet även omfatta handlingar som riktar sig åt något annat håll från ett fartyg. Terroristbrott som har lagts till konventionen är att mot ett fartyg använda sprängämnen, radioaktivt material eller massförstörelsevapen, att släppa ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen från ett fartyg, att använda ett fartyg som vapen samt att hota att begå någon sådan handling. Andra centrala ändringar är kriminaliseringen av transport av biologiska eller kemiska vapen eller av kärnvapen, liksom även av transport av kärnämne i strid med fördraget om icke-spridning av kärnvapen och transport av produkter med dubbel användning som behövs för att tillverka massförstörelsevapen. Det blir också straffbart att ombord på ett fartyg i terroristiskt syfte transportera sprängämnen och radioaktivt material. Det blir samtidigt också möjligt att med flaggstatens tillstånd på det fria havet stoppa och genomöka ett fartyg som misstänks för sådana brott som avses i konventionen. Ändringarna i plattformsprotokollet följer i tillämpliga delar ändringarna i konventionen.

Ändringsprotokollen trädde i kraft internationellt den 28 juli 2010. Finland undertecknade protokollen den 27 juni 2006. För Finlands del träder protokollen i kraft 90 dagar efter det att Finlands godkännandeinstrument har deponerats. I propositionen ingår förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i 2005 års ändringsprotokoll som hör till området för lagstiftningen. Lagarna avses träda i kraft samtidigt som ändringsprotokollen träder i kraft för Finlands del.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3.1 Målsättning	4
3.2 De viktigaste förslagen.....	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4.1 Ekonomiska konsekvenser	6
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	6
4.3 Konsekvenser för miljön	6
4.4 Samhälleliga konsekvenser	6
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
5.1 Fördragsförhandlingarna	6
5.2 Yttranden och hur de har beaktats.....	6
DETALJMOTIVERING	8
1 INNEHÅLLET I PROTOKOLLEN OCH DERAS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND.....	8
1.1 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet ...	8
1.2 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln	29
2 LAGFÖRSLAG	31
2.1 Lag om 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet	31
2.2 Lag om 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln	32
3 IKRAFTTRÄDANDE	32
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	33
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	33
4.2 Behandlingsordning	37
LAGFÖRSLAG	38
Lag om 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet	38
Lag om 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln	39
PROTOKOLLEN	40

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Redan på 1980-talet motiverade oron för brottsliga handlingar som hotar säkerheten för fartyg, deras passagerare och besättning staterna att förhandla om hur sakernas tillstånd kunde förbättras. Konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (den så kallade SUA-konventionen, Convention on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation) som bereddes av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) i efterdyningarna av kapningen av fartyget Achille Lauro år 1985 antogs enhälligt i mars 1988 vid en diplomatkonferens i Rom. Samma konferens antog också protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (det så kallade SUA-protokollet, Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf). Konventionen och protokollet trädde i kraft internationellt 1992. Konventionen trädde för Finlands del i kraft den 10 februari 1999 (FördrS 11/1999) och dess protokoll den 27 juli 2000 (FördrS 44/2000).

Sedan 1992 har terrorism och ett ökat antal massförstörelsevapen i allt högre grad påverkat den globala säkerheten. Terroristattacker mot Förenta staterna den 11 september 2001 avslöjade sårbarheten i det internationella transportsystemet både som föremål för terrorism och som potentiellt massförstörelsevapen. Det ökade bruket av sjötransport och särskilt av containertransport ökade det potentiella hotet av terroristattacker mot en smidig internationell handel.

På senåret 2001 tog flera internationella organisationer, IMO medräknad, bekämpning av terrorismen intensifierat på sin agenda. IMO:s juridiska kommitté började studera bestämmelserna i SUA-konventionen och dess protokoll om fasta plattformar. Slutbedömningen var att kategorierna av brottsliga handlingar enligt konventionen var för snäva och behövde breddas. Man såg också över rätten för andra än myndigheter från flaggstaten att borda ett misstänkt fartyg på det fria havet. Så började man då år 2002 förhandla om ändringar i SUA-konventionen och i dess protokoll om fasta plattformar. IMO:s juridiska kommitté fick sitt arbete klart i april 2005 och ändringarna antogs enhälligt vid en diplomatkonferens i London den 14 oktober 2005.

Endast parter i konventionen och i det ursprungliga protokollet kan förbinda sig till ändringsprotokollen som antogs 2005. Båda protokollen från 2005 trädde i kraft internationellt den 28 juli 2010. Finland undertecknade protokollen den 27 juni 2006. För stater som senare förbinder sig till protokollen träder de i kraft 90 dagar efter att deras åtagandeinstrument har deponerats.

Fram till maj 2019 har inalles 47 stater (som representerar 39,87 % av världsfloTTans bruttotonnage) ratificerat 2005 års protokoll till SUA-konventionen och 40 stater (som representerar 39,08 % av världsfloTTans bruttotonnage) 2005 års ändringsprotokoll till plattformprotokollet. Av de nordiska länderna har Danmark, Norge och Sverige ratificerat protokollen. Av Östersjöstaterna har ytterligare Estland ratificerat och Tyskland och Lettland anslutit sig till ändringsprotokollen. Ryssland har ratificerat den ursprungliga SUA-konventionen och dess plattformprotokoll, men inte 2005 års ändringsprotokoll.

2 Nuläge

SUA-konventionen och dess protokoll som antogs 1988 är en del av ett nätverk av konventioner om bekämpande av terrorism och stärkandet av detta nätverk är en del av det internationella arbetet mot terrorism. Inom Förenta nationerna (FN) har det under de senaste 30 åren byggts

upp ett omfattande och rätt så täckande nätverk av konventioner som förpliktar konventionsparterna att inom ramen för sin behörighet undersöka terroristbrott och döma de skyldiga, såvida de inte utlämnas till en annan behörig stat.

Finland har aktivt medverkat i utarbetandet och genomförandet av dessa konventioner. Finland har 16 gällande konventioner mot terrorism upprättade av FN eller av Europarådet. De viktigaste bestämmelserna om terroristbrott i den finska lagstiftningen finns i strafflagens (39/1889) 34 kap. om allmänfarliga brott och i 34 a kap. om terroristbrott. I 34 a kap. i strafflagen straffbeläggs brott som begåtts i terroristiskt syfte, liksom även bland annat förberedelse till sådana brott, ledande av terroristgrupp och främjande av en terroristgrupps verksamhet samt finansiering av terrorism.

Konventionen och dess protokoll från 1988 tar i stora drag modell av motsvarande konventioner som antagits inom lufttrafiken. Kriminaliseringarna enligt konventionen och protokollet gäller olagligt besittningstagande av fartyg med våld eller hot om våld, liksom även andra handlingar som riktar sig mot säkerheten på ett fartyg eller en fast plattform, skada på fartyg eller dess last och förstöring av ett fartyg eller en fast plattform. Även förmedling av falsk information som leder till att säkerheten för ett fartyg äventyras har kriminaliserats. Skada eller död som orsakats en annan person i samband med de kriminaliserade handlingarna har också definierats som brott.

När konventionen ratificerades fastställdes det att dessa kriminaliseringar omfattades av omarbetningen (578/1995) av 34 kap. i strafflagen. Kapitlet omfattar bestämmelser om bland annat trafiksabotage, grovt sabotage och kapning. Bestämmelserna i 34 kap. i strafflagen gällde emellertid inte de fasta plattformar som avses i konventionsprotokollet. När Finland tillträdde protokollet år 2000 genomfördes dess bestämmelser genom att till paragraferna om trafiksabotage (2 §) och kapning (11 §) lägga till nödvändiga omnämnanden om fasta plattformar (343/2000).

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Meningen är att de ändringar som gjorts genom 2005 års protokoll ska stödja parternas strävan att förebygga terrorism och spridning av massförstörelsevapen och samtidigt intensifiera det övergripande arbetet och det mellanstatliga samarbetet för att bekämpa terrorism samt främja säkerheten för sjöfarten och den ekonomiska verksamheten till sjöss. De ändringsprotokoll som föreläggs för godkännande lägger till flera brottsdefinitioner till konventionen och till det ursprungliga protokollet och flyttar samtidigt tyngdpunkten från handlingar som riktar sig mot säkerheten för själva fartyget eller den fasta plattformen också till handlingar som riktar sig åt annat håll från fartyget eller plattformen och å andra sidan också till förebyggande av terroristiska handlingar. Genom ändringarna uppdateras och kompletteras den ursprungliga SUA-konventionen och plattformspankollat att svara på de nya utmaningarna särskilt efter terroristattacker i september 2001 som visade sårbarheten i det internationella transportsystemet både som föremål för terrorism och som potentiellt massförstörelsevapen.

Alla Östersjöstater har förbundit sig till den ursprungliga SUA-konventionen. Av kuststaterna har Sverige, Estland, Lettland, Tyskland och Danmark förbundit sig till ändringsprotokollen. Ett godkännande och sättande i kraft av ändringsprotokollen också i Finland intensifierar det internationella och regionala samarbetet och aktionsberedskapen i Finlands närområden.

3.2 De viktigaste förslagen

Genom 2005 års protokoll läggs nio nya brott till SUA-konventionen. Nya kriminaliseringar som förutsätter ett terroristiskt syfte är att mot eller ombord på ett fartyg använda eller från ett fartyg avlossa eller frigöra sprängämnen, radioaktivt material eller massförstörelsevapen, att släppa ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen från ett fartyg, att använda ett fartyg som vapen samt att hota begå en sådan handling. Nya transportbrott är å sin sida transport av sprängämnen eller radioaktivt material i terroristiskt syfte, transport av BCN-vapen, transport av kärnämne i strid med fördraget om ickespridning av kärnvapen och transport av produkter med dubbel användning som behövs för att tillverka massförstörelsevapen. Genom 2005 års protokoll kriminaliseras dessutom att vara en person som har begått ett terroristbrott behjälplig vid flykt. Också bistånd i olika former i samband med de brott som nämns ovan och de brott som SUA-konventionen ursprungligen omfattar kriminaliseras. Dessutom innehåller ändringsprotokollet bestämmelser om juridiska personers ansvar. På motsvarande sätt som den ursprungliga konventionen förpliktar den också till att vidta nödvändiga åtgärder för att utsträcka jurisdiktionen till alla brott som omfattas av protokollet. Genom ändringsprotokollet moderniseras den ursprungliga SUA-konventionen också till andra delar, bland annat genom att det läggs i överensstämmelse med de nyare konventionerna för bekämpning av terrorism till bestämmelser om utlämning på grund av brott.

Genom 2005 års protokoll läggs till konventionen också bestämmelser om att stoppa, borda och genomsöka ett fartyg. Bestämmelserna i ändringsprotokollet om att borda och att genomsöka ett fartyg tillämpas på fartyg som seglar under de staters flagg som är parter i konventionen och som befinner sig till havs utanför en stats territorialhav.

Analogt läggs det till plattformsprotokollet tre av de ovan nämnda straffbelagda handlingarna som läggs till konventionen. Dessa är att i terroristiskt syfte mot eller ombord på en fast plattform använda eller från en plattform avlossa eller frigöra sprängämnen, radioaktivt material eller massförstörelsevapen, att släppa ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen från en fast plattform samt att hota begå en sådan handling.

Det föreslås i propositionen att riksdagen godkänner 2005 års ändringsprotokoll. När det gäller 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln innehåller propositionen ett förslag till ikraftträdandelag i blankettförm. När det gäller 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet innehåller propositionen ett förslag till en blandad ikraftträdandelag som inte endast ska sätta i kraft protokollet utan även bestämmelsen i den nya artikeln 8 a.15, som fogats till konventionen genom 2005 års protokoll, enligt vilken parterna ska utse en behörig myndighet som ska ta emot och besvara protokollsenliga framställningar om samarbete från parterna. Som behörig myndighet föreslås ledningscentralen vid Västra Finlands sjöbevakningssektion som underlyder Gränsbevakningsväsendet (Sjöräddningscentralen Åbo, MRCC). Till ikraftträdandelagen fogas också en materiellträttslig hänvisning om tillämpligheten av bestämmelserna om beslutsförfarande och befogenheter i 9 kap. i polislagen på samarbete i enlighet med bestämmelserna i den nya artikeln 8 a om bordning och genomsökning av fartyg.

Dessutom föreslås det att Finland i samband med deponeringen av godkännandeinstrumentet ska avge en förklaring, tillåten enligt artikel 21.3 i 2005 års ändringsprotokoll till konventionen, enligt vilken den kriminalisering av transport av gärningsmän som ingår i den nya artikeln 3 b kommer att tillämpas med iakttagande av straffrättens principer om ansvarsfrihet i familjerelationer.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen innehåller inga nya konsekvenser för statsfinanserna eller några andra än obetydliga ekonomiska konsekvenser.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen inverkar inte på myndighetsprocedurerna eller bestämmelser som gäller dem. Genom att sätta i kraft protokollen får myndigheterna dock en ny rättsgrund som ska utgå från en flaggstats begäran om bordning och genomsökning av ett fartyg som seglar under främmande stats flagg till havs utanför Finlands territorialhav, med andra ord inom den ekonomiska zonen eller på det fria havet, när det finns skälig anledning att misstänka att ett sådant brott som anges i konventionen har begåtts, begås eller är på väg att begås.

4.3 Konsekvenser för miljön

Propositionen har inga miljörelaterade konsekvenser.

4.4 Samhälleliga konsekvenser

Propositionen har inga sociala konsekvenser. Propositionen bedöms inte heller ha några könsrelaterade konsekvenser.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Fördragsförhandlingarna

Ändringarna i konventionen och dess protokoll bereddes i IMO:s juridiska kommitté och de antogs vid en diplomatkonferens som hölls i London den 10–14 oktober 2005. Finland medverkade aktivt och konstruktivt i fördragsförhandlingarna som räckte flera år. Finland ansåg det viktigt att de brottsbeskrivningar som läggs till konventionen definieras exakt och klart avgränsat. Tanken var att genom precisa brottsdefinitioner undvika situationer där handlingar i god tro utan brottsligt syfte räknas som ett brott. Finland tog också upp till diskussion frågan om förhållandet mellan de handlingar som kriminaliseras och bestämmelserna om genomsökning av fartyg, alltså huruvida alla misstankar om brott som avses i den ändrade SUA-konventionens artikel 3, 3 a, 3 b och 3 c ska kunna sätta i gång ett förfarande för att stoppa och genomsöka ett fartyg. Finland föreslog för prövning att förfarandet avgränsas endast till de genom protokollet tillagda nya brotten som anges i artikel 3 a, 3 b och 3 c. Det fördes en grundlig diskussion om saken där man var eniga om att förfarandet inte är motiverat annat än när det är fråga om de allvarligare brotten som avses i konventionen. Det konstaterades dock att det under alla omständigheter beror på flaggstatens prövning om ett fartyg ska stoppas och då bör bland annat proportionalitetsprincipen beaktas. En majoritet av staterna var dock inte beredda att skriva in denna avgränsning i själva konventionen. De diskussioner som då fördes stöder dock myndigheternas genomförande av bestämmelserna i fråga i de stater som är parter.

På det nationella planet deltog utöver utrikesministeriet försvarsministeriet, justitieministeriet och kommunikationsministeriet i beredningen av ändringsprotokollen och de har också behandlats i sjöfartsdelegationens lagstiftningssektion.

5.2 Yttranden och hur de har beaktats

Regeringens proposition har beretts vid utrikesministeriet. Utlåtanden om utkastet till regeringsproposition har begärts av finansministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet, justitieministeriet, kommunikationsministeriet, miljöministeriet, Gränsbevakningsväsendet, Polisstyrelsen, Transport- och kommunikationsverket (Traficom) och Tullstyrelsen. De synpunkter som har framförts i utlåtandena har beaktats i propositionsberedningen. I utlåtandena ansågs ett godkännande och ikraftsättande av 2005 års ändringsprotokoll vara positivt och ytterligare stärka förebyggandet och bekämpningen av terrordåd som riktar sig mot sjöfartens säkerhet. På det sätt som framförts i justitieministeriets utlåtande har propositionen kompletterats med skrivningar om den förklaring som vid godkännandet av ändringsprotokollen ska ges på Finlands vägnar angående ansvarsfrihet i familjerelationer i enlighet med artikel 21.3 i 2005 års ändringsprotokoll till konventionen. Till övriga delar är de ändringar som gjorts i propositionen på basis av utlåtandena av teknisk natur.

DETALJMOTIVERING

1 Innehållet i protokollen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

1.1 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet

Ingress

Protokollets ingress betonar medvetenheten om att terrordåd hotar den internationella freden och säkerheten och uppmärksammar resolutionerna för bekämpande av terrorism av IMO och av FN:s generalförsamling och säkerhetsråd, däribland säkerhetsrådets resolution 1540 (2004) för att förhindra spridning av massförstörelsevapen. Vidare nämns de tidigare FN-konventionerna för bekämpande av terrorism. Ingressen nämner dessutom FN:s havsrättskonvention och betydelsen av internationell sedvanerätt samt betonar den centrala betydelsen av de år 2002 antagna ändringarna till den av IMO upprättade 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) samt den internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar.

Artikel 1. I artikel 1 definieras termerna konvention, organisation och generalsekreterare som används i protokollet. Med organisation avses Internationella sjöfartsorganisationen IMO och med generalsekreterare IMO:s generalsekreterare. Dessa bestämmelser kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 2. Genom artikel 2 fogas till konventionens artikel 1.1 nya definitioner, såsom transport (led b), allvarlig skada (led c), BCN-vapen (led d), giftig kemikalie (led e), utgångsämne (led f), organisation (led g) och generalsekreterare (led h).

Transport avser att påbörja, anordna eller utöva effektiv kontroll, inbegripet befogenhet att fatta beslut, över förflyttning av en person eller ett föremål. Denna definition syftar till att omfatta hela transportkedjan från befraktare och speditör till bortfraktare och att å andra sidan utelämna de medlemmar av besättningen som främst bara lyder order. Kraven på uppsåtlighet och vetskap skyddar i princip bortfraktare som agerar lagligt mot straffrättsligt ansvar.

Med allvarlig skada avses allvarlig kroppsskada eller omfattande förstörelse av allmän plats, statlig eller annan offentlig anläggning, infrastrukturanläggning eller allmänt transportsystem, som resulterar i omfattande ekonomisk förlust, eller betydande skada på miljön, inbegripet luft, mark, vatten, flora och fauna.

Definitionen av biologiska vapen i denna punkt motsvarar definitionen i konventionen från 1972 om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstörande (FördrS 14–15/1975). Finland har godkänt konventionen och den har trätt i kraft för Finlands del år 1975.

Definitionen av kemiska vapen motsvarar definitionerna i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (FördrS 17–19/1997). Konventionen trädde för Finlands del i kraft 1997 och lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (346/1997) och förordningen om detta (348/1997) gäller konventionens genomförande.

Med kärnvapen avses kärnvapen och andra kärnladdningar i analogi med fördraget om ick-espridning av kärnvapen från 1968 (FördrS 10–11/1970). I Finland trädde 1968 års fördrag i kraft år 1970.

I led e definieras giftig kemikalie som avser varje kemikalie som genom sin kemiska inverkan på livsprocesserna kan förorsaka död, tillfällig funktionsnedsättning eller bestående skada på människor eller djur. Detta innefattar alla sådana kemikalier, oavsett ursprung eller produktionsmetod och oavsett om de producerats i anläggningar, ammunition eller någon annanstans. Definitionen motsvarar definitionen av giftiga kemikalier i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring.

I led f definieras utgångsämne som avser varje kemisk reaktant som i något skede utgör del av tillverkningen, oavsett metod, av en giftig kemikalie. Detta innefattar varje nyckelkomponent i ett kemiskt system av binär eller flerkomponenttyp. Definitionen motsvarar definitionen av utgångsämne i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring.

Till artikel 1 i konventionen fogas också en punkt 2, enligt vilken begreppen allmän plats, statlig eller annan offentlig anläggning, infrastrukturanläggning och allmänt transportsystem har samma betydelse som i den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister (FördrS 59-60/2002) (led a). Begreppen atområbränsle och särskilt klyvbart material har för sin del samma betydelse som i stadgan för det internationella atomenergiorganet (IAEA) (FördrS 2/1958) (led b). Konventionen har för Finlands del trätt i kraft år 2002 och stadgan år 1958.

De definitioner som ingår i artikel 2 i protokollet föranleder inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 3. Genom artikel 3 i protokollet fogas en ny artikel 2 a till konventionen med en i nyare konventioner mot terrorism allt vanligare skyddsklausul som drar en gräns bland annat mot den verksamhet som utövas av en stats försvarsmakt. Enligt punkt 1 i artikeln ska ingen bestämmelse i konventionen inverka på andra rättigheter, skyldigheter och ansvar för stater och enskilda enligt folkrätten, särskilt ändamålen och grundsatserna i FN:s stadga och internationella mänskliga rättigheter samt internationell flyktingrätt och humanitär rätt. Avgränsningen betonar konventionens straffrättsliga karaktär.

Enligt den inledande delen av punkt 2 i den nya artikeln 2 a är konventionen inte tillämplig på sådan verksamhet av väpnade styrkor under en väpnad konflikt som regleras av internationell humanitär rätt, med den innebörd dessa termer har i sådan rätt. Den första referensen till humanitär rätt är nödvändig för att de handlingar som avses i konventionen inte under några omständigheter ska bli ostraffade. Bestämmelsens formulering ska garantera att inga sådana brott blir utanför konventionens tillämpningsområde som har begåtts under en väpnad konflikt men där den humanitära rättens regler inte är tillämpliga. En sådan situation kan uppkomma exempelvis därför att handlingarna i fråga inte har något samband med konflikten. Med tanke på eventuella meningsskiljaktigheter om definitionerna fastställs det i artikeln att begreppen ”verksamhet av väpnade styrkor” och ”väpnad konflikt” ska ges den etablerade innebörd dessa termer har i internationell humanitär rätt.

Enligt samma stycke gäller konventionen inte heller den verksamhet som utövas av en stats försvarsmakt då denna fullgör sina officiella uppgifter, i den utsträckning som verksamheten regleras av andra folkrättsliga regler. Avgränsningen till officiella uppgifter utesluter från konventionens tillämpningsområde verksamhet som utövas av en stats försvarsmakt också annars

än under väpnade konflikter som erkänns av internationell humanitär rätt, förutsatt att den då regleras av andra folkrättsliga regler.

Enligt punkt 3 i artikeln ska ingen bestämmelse i konventionen inverka på de rättigheter, skyldigheter och det ansvar som föreskrivs i fördraget om ickespridning av kärnvapen, i konventionen om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstöring eller i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring.

Artikel 3 i protokollet föranleder inga ändringar av lagstiftningen.

Artikel 4. I artikel 4.1–4.2 i protokollet görs det ändringar av teknisk karaktär i artikel 3.1 i konventionen. Artikel 3 i konventionen innehåller en förteckning över handlingar som definieras som brott och denna förteckning lämnas huvudsakligen orörd.

Genom artikel 4.3 i protokollet upphävs i förteckningen över handlingsformer i konventionens artikel 3.1 led g, enligt vilken den som skadar eller dödar någon i samband med brott eller försök till brott som anges i led a–f i punkten i fråga begår en brottslig handling. Motsvarande kriminalisering ingår framöver i led a i den nya artikeln 3 c i konventionen.

De handlingar som ursprungligen förtecknats i artikel 3.1 i konventionen blir framöver på samma sätt som tidigare straffbelagda med stöd av bestämmelserna i 34 kap. i strafflagen på det sätt som redogörs i regeringens proposition RP 106/1998 rd. En handling enligt led a i denna punkt är straffbar som kapning av fartyg enligt 34 kap. 11 § i strafflagen och handlingarna enligt led b, c, e och f som trafiksabotage enligt 2 § och grovt sabotage enligt 3 § i samma kapitel. De handlingar som avses i led d i punkt 1 i artikeln är straffbara som försök till trafiksabotage eller grovt sabotage eller som förberedelse till allmänfarligt brott med stöd av 34 kap. 9 § i strafflagen.

Genom artikel 4.4 i protokollet upphävs i konventionens artikel 3.2 led a om försök till brott och det läggs i stället till som led b i den nya artikeln 3 c. Också andra delen av led b i konventionens artikel 3.2 om att den som på något annat sätt medverkar till ett sådant brott också begår ett brott upphävs. Genom artikel 4.7 i ändringsprotokollet fogas motsvarande kriminalisering till konventionens nya artikel 3 c. Anstiftan till brott som ingår i konventionens ursprungliga artikel 3.2 flyttas för sin del till led d i den nya artikeln 3 c.

Hot och tvång enligt konventionens artikel 3.2 som ändras genom ändringsprotokollet straffbeläggs också framöver enligt bestämmelserna i 25 kap. 7 och 8 § om olaga hot och tvång.

De mest centrala nya kriminaliseringarna i ändringsprotokollet ingår i artikel 4.5–4.7.

Genom artikel 4.5 i protokollet läggs till konventionen en ny artikel 3 a genom vilken åtta nya kriminaliseringar läggs till konventionen. Den inledande satsen i den nya artikeln 3 a.1 ställer rättsstridighet och uppsåtlighet som förutsättning för alla dessa handlingars straffbarhet.

Nya terroristbrott

I den nya artikeln 3 a.1 led a ställs utöver rättsstridighet och uppsåtlighet terroristiskt syfte som förutsättning för en handling straffbarhet avseende de handlingsformer som anges i punktens fyra led. Detta innebär att när avsikten med handlingen, på grund av dess beskaffenhet eller

sammanhang, är att injaga skräck i en befolkning eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller avstå från att vidta en handling. Vidare förutsätts det i varje led att handlingen orsakar eller är ägnad att orsaka dödsfall eller allvarlig skada.

I den nationella lagstiftningen definieras en handlingss terroristiska syfte i 34 a kap. 6 § i strafflagen, enligt vilken en gärningsman har ett terroristiskt syfte om han eller hon har för avsikt att injaga allvarlig fruktan hos en befolkning, obehörigen tvinga regeringen eller någon annan myndighet i en stat eller en internationell organisation att göra, tåla eller underlåta att göra något, obehörigen upphäva eller ändra en stats konstitution eller allvarligt destabilisera en stats rättsordning eller tillfoga statsekonomi eller de grundläggande samhällsstrukturerna i en stat synnerligen stor skada, eller tillfoga en internationell organisations ekonomi eller de övriga grundläggande strukturerna i en sådan organisation synnerligen stor skada.

Nya så kallade terroristbrott som avses i den nya artikeln 3 a.1 led a är att mot eller ombord på ett fartyg använda eller från ett fartyg avlossa eller frigöra sprängämnen, radioaktivt material eller massförstörelsevapen, att släppa ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen från ett fartyg, att använda ett fartyg som vapen samt att hota begå en sådan handling.

De handlingar som avses i denna punkt är då de görs i terroristiskt syfte enligt strafflagen straffbara med stöd av bestämmelserna i 34 a kap. I 34 a kap. 1 § definieras brott som begåtts i terroristiskt syfte. Ser man till ändringsprotokollet är sådana väsentliga kriminaliseringar olaga hot och falskt larm, straffbar användning av kärnenergi, uppsåtligt framkallande av fara, trafiksabotage, äventyrande av andras hälsa, grov skadegörelse, brott mot förbudet mot kemiska vapen, brott mot förbudet mot biologiska vapen, uppsåtlig grov miljöförstöring, grov misshandel, grovt sabotage, grovt äventyrande av andras hälsa, kärnladdningsbrott, dråp under förmildrande omständigheter, dråp och mord.

Kriminaliseringsskyldighet enligt protokollet uppfyller också sådana gärningsformer som inte ingår i 34 a kap. 1 § och där finsk lagstiftning alltså inte kräver terroristiskt syfte för straffbarheten. Dessa kriminaliseringar är följaktligen straffbara i Finland i större utsträckning än vad ändringsprotokollet förpliktar till.

I 34 a kap. 1 a § i strafflagen föreskrivs dessutom straffbarhet för brott avseende radiologiska vapen som begåtts i terroristiskt syfte. Enligt paragrafen är det straffbart att tillverka, förvärva, transportera, tillhandahålla eller utveckla en sådan anordning som avses i artikel 1 stycke 4 punkt b i den internationella konventionen om bekämpande av nukleär terrorism (FördrS 6/2009), att inneha en sådan anordning eller bedriva forskningsverksamhet i syfte att tillverka en sådan. Paragrafen fogades till strafflagen i samband med genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6–21; nedan kallat ”direktivet om terroristbrott”). De ändringar i lagstiftningen som direktivet om terroristbrott förutsätter har trätt i kraft den 15 november 2018. Enligt detaljmotiveringen till regeringens proposition (RP 30/2018 rd) kan som radiologiskt vapen allmänt taget anses en anordning som är planerad för att sprida ett radioaktivt ämne i miljön samt därigenom förorena miljön och orsaka skador och risker för människors liv och hälsa. Ett radiologiskt vapen skiljer sig från ett kärnvapen på så sätt att det förstnämnda inte innehåller tillräckligt material för att åstadkomma den kritiska massan, en kedjereaktion och en kärnexplosion. En exakt definition finns i den punkt i konventionen som det hänvisas till i paragrafen.

Handlingsformerna enligt den nya artikeln 3 a.1 led a kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Nya transportbrott

I den nya artikeln 3 a.1 led b i konventionen förtecknas de transportbrott som ska straffbeläggas. Straffbarheten också för dessa former av handlingar förutsätter i enlighet med inledningsfrasen rättsstridighet och uppsåtlighet. De fyra former av transportbrott som förtecknas i denna punkt är transport av sprängämne eller radioaktivt material, transport av BCN-vapen, transport av kärnämne i strid med fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen samt transport av utrustning, material eller mjukvara eller närliggande teknik som behövs för utformning, tillverkning eller spridning av ett BCN-vapen (produkter med dubbel användning).

Den första formen av transportbrott, transport av sprängämne eller radioaktivt material ombord på ett fartyg, förutsätter att transportören har vetskap om att sprängämnet eller materialet är avsett att användas för att orsaka, eller för hot om att orsaka dödsfall eller allvarlig skada samt ytterligare terroristiskt syfte.

De ovan beskrivna bestämmelserna i 34 a kap. 1 och 1 a § i strafflagen omfattar också denna nya kriminalisering, om förövaren har ett terroristiskt syfte.

Som andra form av transportbrott i den nya artikeln 3 a.1 led b anges transport av BCN-vapen. Handlingarna förutsätter att förövaren har vetskap om att det handlar om ett BCN-vapen enligt definitionen i artikel 1.

Enligt 11 kap. 9 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen ska den som olagligen framställer, transporterar eller levererar biologiska vapen eller toxinvapen dömas för brott mot förbudet mot biologiska vapen.

Enligt 11 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen bryter den som förbudet mot kemiska vapen som i strid med konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring utvecklar, producerar, annars förvärvar, lagrar, innehar eller transporterar kemiska vapen.

Bestämmelserna i strafflagen omfattar följaktligen också kriminaliseringen av den andra formen av transportbrott enligt den nya artikeln 3 a.1 led b.

Den tredje formen av transportbrott i artikel 3 a.1 led b är transport ombord på ett fartyg av atområbränsle, särskilt klyvbart material, eller utrustning eller material som är speciellt utformat eller anpassat för att förädla, använda eller tillverka särskilt klyvbart material, med vetskap om att det är avsett att användas i verksamhet med kärnladdning eller annan kärnteknisk verksamhet som inte omfattas av säkerhetsåtgärder i enlighet med ett avtal om fullständiga säkerhetsåtgärder med IAEA.

Enligt 6 § 1 mom. i strafflagens 34 kap. om allmänfarliga brott gör sig den som för in i Finland eller som förvärvar, tillverkar, transporterar, tillhandahåller, innehar, utvecklar eller spränger en kärnladdning eller bedriver forskningsverksamhet i syfte att tillverka en sådan, skyldig till kärnladdningsbrott. Strafflagen omfattar således även denna kriminalisering.

Den fjärde och sista gärningsformen i artikel 3 a.1 led b är att ombord på ett fartyg transportera utrustning, material eller mjukvara eller närliggande teknik som påtagligt bidrar till utformning, tillverkning eller spridning av ett BCN-vapen, med avsikten att de ska användas för sådant syfte. Denna kriminalisering av produkter med dubbel användning var en av de svåraste frågorna i

avtalsförhandlingarna. Transport av produkter med dubbel användning handlar om mera sedvanlig verksamhet än de andra transportbrotten. För dessa produkter fanns det inte heller någon universellt antagen definition på det sättet som för de andra transportbrotten. I förhandlingarna visade det sig också svårt att rikta in det straffrättsliga ansvaret för den här gärningsformen.

Som slutresultat av förhandlingarna kom man överens om att förutsätta att de produkter med dubbel användning som är föremål för transport påtagligt ska bidra till utformning, tillverkning eller spridning av ett massförstörelsevapen. Avsikten med detta villkor var att från avtalet utesluta sådana fall som på grund av lastens mängd eller natur endast har ringa betydelse för tillverkning av massförstörelsevapen. Avseende tillräknande förutsätts ytterligare avsiktlighet av transportören i stället för enbart vetskap. För att tillräknandetröskeln ska överskridas krävs det att transportörens avsikt är att tillhandahålla dessa produkter för ett sådant syfte. Som en del av den kompromiss man enades om är strävan också med definitionen av transport ovan i artikel 2 i protokollet att inrikta ansvaret på de aktörer som startar transportprocessen, som organiserar den eller som utövar effektiv kontroll av den.

Transport av produkter med dubbel användning kan med stöd av finsk lagstiftning bli straffbar till exempel som medhjälp till brott mot förbudet mot kemiska vapen, till brott mot förbudet mot biologiska vapen, till kärnladdningsbrott eller till brott som begås i terroristiskt syfte (34 a kap. 1 § i strafflagen) eller till förberedelse till brott som begås i terroristiskt syfte (34 a kap. 2 §).

Av betydelse utöver de beskrivna bestämmelserna i strafflagen kan avseende alla former av transportbrott också vara brott mot bestämmelserna om transport av farliga ämnen som kriminaliseras i 44 kap. 13 § i strafflagen. Transport som inte omfattas av uttryckliga transportbestämmelser kan dessutom vara medhjälp enligt 5 kap. 6 § i strafflagen till de handlingar som avses i underpunkterna. Det kan också vara fråga om förberedelse till grovt brott mot liv eller hälsa (21 kap 6 a § i strafflagen). I en del fall kan det vara möjligt att anse att andelen för den som sörjer för transporten är så väsentlig att denne måste betraktas som medgärningsman (5 kap. 3 § i strafflagen).

På det sätt som här har redogjorts omfattar bestämmelserna i strafflagen kraven på kriminalisering av transportbrotten enligt den nya artikeln 3 a.1 led b och något behov av ändringar i lagstiftningen föreligger alltså inte.

Enligt punkt 2 i den till konventionen genom artikel 4 i ändringsprotokollet fogade nya artikel 3 a. utgör det inte ett brott i den mening som avses i konventionen att transportera ett föremål eller material som omfattas av punkt 1 b iii eller, i den utsträckning det hänför sig till ett kärnvapen eller annan kärnladdning, punkt 1 b iv, om föremålet eller materialet transporteras till eller från territoriet till en stat som är part i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, eller annars transporteras under en sådan stats kontroll. Ett villkor är för det första att förflyttningen eller mottagandet, inbegripet när det sker inom en stat, av föremålet eller materialet inte strider mot en sådan stats skyldigheter enligt fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen. Ett ytterligare villkor är att, om föremålet eller materialet är avsett för avfyrningssystemet för ett kärnvapen eller annan kärnladdning som hör till en stat som är part i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, innehavet av ett sådant vapen eller en sådan anordning inte strider mot den statens skyldigheter enligt det fördraget.

Inte heller denna punkt 2 i den nya artikeln 3 a kräver några ändringar i lagstiftningen.

Övriga nya brott

Genom artikel 4.6 i protokollet fogas en ny artikel 3 b till konventionen. En brottslig handling i den mening som avses i konventionen begår enligt artikeln den som rättsstridigt och uppsåtligt transporterar en annan person ombord på ett fartyg med vetskap om att den personen har begått en handling som utgör ett brott enligt artikel 3, 3 a eller 3 c eller enligt någon av de konventioner som anges i bilagan, och med uppsåt att hjälpa den personen att undkomma lagföring. I Finland blir medhjälp till flykt straffbart enligt 15 kap. 11 § i strafflagen (skyddande av brottsling). Den nya artikeln 3 b kräver inga ändringar i lagstiftningen.

På det sätt som beskrivs nedan gör artikel 21.3 i protokollet det dock möjligt för en part att förklara att den kommer att tillämpa bestämmelserna i artikel 3 b med iakttagande av sina straffrättsliga principer om ansvarsfrihet i familjerelationer. I 15 kap. 11 § 2 mom. i strafflagen föreskrivs om begränsningar av straffbarheten i fråga om skyddande av brottsling. Enligt den bestämmelsen gäller vad som bestäms i 1 mom. inte den som är delaktig i brottet eller den som står i ett sådant förhållande till gärningsmannen som nämns i 10 § 2 mom. och inte heller brott för vilket inte bestäms strängare straff än fängelse i sex månader. I 15 kap. 10 § 2 mom. i strafflagen som det här hänvisas till definieras en viss närståendekrets till gärningsmannen (bland annat make och släktingar i upp- eller nedstigande led).

Det föreslås att Finland för sin del avger en förklaring i enlighet med artikel 21.3 som beaktar innehållet i 15 kap. 11 § 2 mom. i strafflagen. Möjligheten att avge en förklaring gäller inte de begränsningar av straffbarheten som avses i 15 kap. 11 § 2 mom. i strafflagen och som gäller ställningen för den som deltagit i ett brott och det straff som föreskrivs för brottet. Av artikeltexten går det inte direkt att dra slutsatser om huruvida den möjliggör att den som är delaktig i ett brott kan lämnas utanför straffansvaret. Då momentet fastställdes ansågs en sådan begränsning av straffansvaret vara självklar (RP 6/1997 rd, s. 45/I). Det kan också antas att en sådan begränsning av straffbarheten, som grundar sig på praktiska överväganden och är principiell, i själva verket också hänför sig till tillämpningen av artikel 3 b, även om det inte direkt framgår av artikelns ordalydelse. Därför kan begränsningen av straffbarheten för delaktighet inte anses problematisk med tanke på en anslutning till protokollet.

Brotten enligt konventionen och protokollet är på basis av sina straffskalor till sin allvarlighetsgrad sådana att skyddande av brottslingen inte omfattas av den begränsning av straffbarheten som anges i 15 kap. 11 § 2 mom. i strafflagen, enligt vilken det straffansvar som följer av skyddandet förutsätter att det föreskrivna maximistraffet för det brott som den som skyddas har begått är fängelse i över sex månader.

Genom artikel 4.7 i ändringsprotokollet fogas till konventionen en ny artikel 3 c, enligt vilken det också är straffbart att i samband med något av de brott som anges i konventionen skada eller döda en person, att försöka begå ett sådant brott, att medverka till ett sådant brott som medgärningsman eller medhjälpare, att värva eller instruera andra att begå ett sådant brott och att bidra till att en grupp personer begår ett sådant brott.

Med stöd av finsk lagstiftning kan sådant skadande eller dödande av en person som avses i artikel 3 c led a bli straffbart med stöd av bestämmelserna i 21 kap. i strafflagen om brott mot liv eller hälsa. I den mån det är fråga om en handling som begås i terroristiskt syfte, kan också bestämmelserna i 34 a kap. 1 § i strafflagen om grov misshandel, dråp under förmildrande omständigheter och dråp begångna i terroristiskt syfte bli tillämpliga.

Bestämmelser om försök till sådana brott som avses i led b finns i 5 kap. 1 § i strafflagen. Enligt 1 mom. i paragrafen bestraffas för försök till ett brott endast om försöket är straffbart enligt de bestämmelser som gäller det uppsåtliga brottet. Brott som begås i terroristiskt syfte (34 a kap. 1

§ i strafflagen) samt försök till misshandel, grov misshandel, dråp under förmildrande omständigheter, dråp och mord är straffbara.

Medverkan till sådana brott som kriminaliseras i den nya artikeln 3 c blir straffbar som medgärningsmannaskap enligt 5 kap. 3 § i strafflagen. Det är fråga om gärningsmannaskap.

Anstiftan enligt led d i artikeln är straffbart enligt bestämmelsen om anstiftan i 5 kap. 5 § i strafflagen eller som medhjälp i enlighet med 6 §. I den mån anstiftan handlar om ett brott som begåtts i terroristiskt syfte, kan det också vara fråga om ledande av terroristgrupp (34 a kap. 3 § i strafflagen).

En handling i enlighet med led e i artikeln kan för sin del, beroende på fallet och på förövarnas syfte antingen vara medgärningsmannaskap (5 kap. 3 § i strafflagen), medhjälp (5 kap. 6 § i strafflagen), deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet (17 kap. 1 a § i strafflagen) eller brott som begåtts i terroristiskt syfte eller främjande av en terroristgrupps verksamhet (34 a kap. 1 eller 4 § i strafflagen). Också andra terroristbrott enligt 34 a kap. i strafflagen som enligt protokollet är brott som främjar terroristbrott kan begås i en grupps verksamhet.

Den nya artikeln 3 c kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 5. Genom artikel 5.1 ändras artikel 5 i konventionen så att varje konventionspart ska belägga också de genom protokollet tillagda nya brotten med straff och därvid beakta brottens allvarliga karaktär. I finsk strafflagstiftning föreskrivs för brotten i fråga en straffskala i enlighet med proportionalitetsprincipen som förutsätter rätt proportion mellan ett brott och straffpåföljden för brottet. De brott som har lagts till genom protokollet är i huvudsak av så allvarlig karaktär att maximistraftet för dessa brott är strängt. Maximistraftet för brott mot förbudet mot kemiska vapen och mot förbudet mot biologiska vapen (11 kap. 8 och 9 § i strafflagen) är fängelse i sex år, för skyddande av brottsling (15 kap. 11 § i strafflagen) fängelse i ett år, för deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet (17 kap. 1 a § i strafflagen) fängelse i två år, för dråp (21 kap. 1 § i strafflagen) fängelse i tolv år, för mord (21 kap. 2 § i strafflagen) fängelse på livstid, för dråp under förmildrande omständigheter (21 kap. 3 § i strafflagen) fängelse i tio år, för misshandel (21 kap. 5 § i strafflagen) fängelse i två år, för grov misshandel (21 kap. 6 § i strafflagen) fängelse i tio år, för förberedelse till grovt brott mot liv eller hälsa (21 kap. 6 a § i strafflagen) fängelse i fyra år, för kärnladdningsbrott (34 kap. 6 § i strafflagen) fängelse i tio år, för betydande brott i terroristiskt syfte (34 a kap. 1 § 1 mom. i strafflagen) fängelse i tre, fyra, sex, åtta eller tolv år eller på livstid, för brott avseende radiologiska vapen som begåtts i terroristiskt syfte (34 a kap. 1 a § i strafflagen) fängelse i åtta år, för förberedelse till brott som begås i terroristiskt syfte (34 a kap. 2 § i strafflagen) fängelse i tre år, för ledande av terroristgrupp (34 a kap. 3 § i strafflagen) fängelse i tolv år, för främjande av en terroristgrupps verksamhet (34 a kap. 4 § i strafflagen) fängelse i åtta år och för brott mot bestämmelserna om transport av farliga ämnen (44 kap. 13 § i strafflagen) fängelse i två år. Enligt 5 kap. 3 § i strafflagen bestraffas medgärningsmän var och en som gärningsman. Enligt 5 kap. 5 § i strafflagen bestraffas anstiftare som gärningsman. Enligt 6 kap. 8 § i strafflagen får medhjälpare dömas till högst tre fjärdedelar av det maximala straffet som föreskrivs för brottet.

Genom artikel 5.2 i protokollet läggs till konventionen en ny artikel 5 a där det förutsätts att varje konventionspart i överensstämmelse med sina nationella rättsliga principer ska vidta de åtgärder som fordras för att möjliggöra att en juridisk person som befinner sig inom dess territorium eller är stiftad i enlighet med dess lagar ställs till ansvar när en person som är ansvarig för ledningen eller kontrollen av denna juridiska person i denna sin egenskap har begått ett brott

som anges i konventionen. Den juridiska personens ansvar kan vara av straffrättslig, civilrättslig eller administrativ natur. Den juridiska personens ansvar inverkar inte på det straffrättsliga ansvaret för de personer som har begått brotten. Påföljderna för olika slag av ansvar ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och de kan också innefatta ekonomiska sanktioner.

Den nya artikeln 5 a tillåter att en juridisk persons ansvar ordnas i enlighet med nationella rättsprinciper. En del brott enligt konventionen är sådana där straffansvar för juridiska personer enligt strafflagen kommer i fråga. Bestämmelser om straffansvar för juridiska personer finns i 9 kap. i strafflagen. Enligt 1 § 1 mom. i kapitlet ska för brott som har begåtts i ett samfunds, en stiftelses eller någon annan juridisk persons verksamhet på yrkande av åklagaren dömas till samfundsbot, om en sådan påföljd föreskrivs i strafflagen för brottet i fråga.

Enligt 9 kap. 2 § 1 mom. döms en juridisk person till samfundsbot, om någon som hör till ett av dess lagstadgade organ eller annars hör till dess ledning eller utövar faktisk beslutanderätt inom den juridiska personen har varit delaktig i brottet eller tillåtit att brottet har begåtts eller om i den juridiska personens verksamhet inte har iakttagits den omsorg och försiktighet som krävs för att förebygga brottet.

Enligt 9 kap. 3 § 1 mom. anses ett brott begånget i en juridisk persons verksamhet, om gärningsmannen har handlat på den juridiska personens vägnar eller till dess förmån och han hör till den juridiska personens ledning eller står i tjänste- eller arbetsförhållande till denna eller han har handlat på uppdrag av en representant för den juridiska personen.

I finsk lagstiftning föreskrivs det inte uttryckligen om separat straffrättsligt ansvar för en juridisk person och den fysiska person som har gjort sig skyldig till brottet. Det separata ansvaret är klart även utan något uttrycklig bestämmelse. Dessutom framgår det indirekt ur vissa bestämmelser. I 5 kap. 8 § i strafflagen föreskrivs att vissa personer kan dömas för ett brott som har begåtts i den juridiska personens verksamhet trots att han eller hon inte uppfyller de särskilda brottsbeskrivningens villkor som gäller för gärningsmän, om den juridiska personen uppfyller dem. Det separata straffansvaret för den juridiska personen och den som gjort sig skyldig till ett brott i dess verksamhet visar också 9 kap. 2 § 2 mom. i strafflagen, enligt vilket samfundsbot döms ut även om det inte kan utredas vem gärningsmannen är eller om gärningsmannen av någon annan anledning inte döms till straff.

Enligt 17 kap. 24 § i strafflagen omfattar juridiska personers straffansvar deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet. Enligt 34 kap. 13 § i strafflagen omfattar juridiska personers straffansvar kärnladdningsbrott och förberedelse till allmänfarligt brott enligt 9 § 2 mom. i kapitlet. Enligt 34 a kap. 8 § 1 mom. i strafflagen omfattar juridiska personers straffansvar terroristbrott och enligt 48 kap. 9 § miljöbrott.

Enligt 9 kap. 5 § är det lägsta beloppet för samfundsbot 850 euro och det högsta 850 000 euro. De brott det handlar om här är i allmänhet av så allvarlig karaktär att det för dessa brott sannolikt döms ut stränga straff enligt 9 kap. i strafflagen (om straffansvar för juridiska personer). Utöver straffansvaret och också oavsett straffansvaret kan en juridisk person som civilrättslig brottspåföljd bli skadeståndsansvarig.

Den nya artikeln 5 a om juridiska personers ansvar kräver följaktligen inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 6. Genom artikel 6.1 i ändringsprotokollet ändras inledningen i artikel 6.1 i konventionen så att varje konventionspart är skyldig att utsträcka sin jurisdiktion till att omfatta också

de genom protokollet tillagda nya brotten när brottet har begåtts a) mot eller ombord på ett fartyg som förde den statens flagga vid tidpunkten för brottet, eller b) inom den statens territorium, innefattande dess territorialhav, eller c) av en medborgare i den staten.

Genom en ändring av artikel 6.3 i konventionen förpliktas konventionsparterna underrätta IMO:s generalsekreterare om att jurisdiktionen har utsträckts eller senare upphävts.

Enligt 1 kap. 1 § i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som har begåtts i Finland.

Enligt kapitlets 2 § 1 mom. tillämpas finsk lag på brott som har begåtts ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg, om brottet har begåtts när fartyget befann sig på det fria havet (i det aktuella momentet används det äldre uttrycket ”öppna havet”) eller inom ett område som inte tillhör någon stat, eller när fartyget befann sig inom en främmande stats område och brottet har förövats av fartygets befälhavare eller en medlem av besättningen eller en passagerare eller någon som annars har medföljt fartyget.

Enligt 1 kap. 2 § 2 mom. i strafflagen ska finsk lag tillämpas även på brott som befälhavaren för eller en medlem av besättningen ombord på ett finskt fartyg förövat utanför Finland, om gärningsmannen genom sin gärning brutit mot en särskild skyldighet som enligt lag åvilar honom i egenskap av befälhavare eller medlem av besättningen.

Enligt 1 kap. 5 § i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som har begåtts utanför Finland och som riktar sig mot en finsk medborgare, ett finskt samfund, en finsk stiftelse eller någon annan finsk juridisk person eller en i Finland varaktigt bosatt utlänning, om på gärningen enligt finsk lag kan följa fängelse i över sex månader.

Enligt 1 kap. 6 § 1 mom. i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som en finsk medborgare har begått utanför Finland. Har brottet förövats inom ett område som inte tillhör någon stat, är en förutsättning för straffbarheten att på brottet enligt finsk lag kan följa fängelse i över sex månader.

Så som framgår av 1 kap. 2 § i strafflagen omfattas inte alla brott som begås ombord på ett finskt fartyg av finsk jurisdiktion. Enligt paragrafen tillämpas finsk lag inte alltid på brott som begås ombord på ett finskt fartyg när brottet har begåtts utomlands. Som exempel kan nämnas en situation där en person som hör till hamnpersonalen utomlands begår ett brott ombord på ett finskt fartyg. De begränsningar som föreskrivs i 1 kap. 2 § i strafflagen är dock i praktiken av ringa betydelse. Motsvarande avvikelse mellan en internationell förpliktelse och den nationella lagstiftningen har fastställts i samband med genomförandet av flera förpliktelser (exempelvis RP 32/2003 rd, RP 34/20004 rd, RP 282/2010 rd och RP 122/2011 rd) utan att det har ansetts befogat att till denna del göra ändringar i lagstiftningen.

I 1 kap. i strafflagen föreskrivs inte särskilt om brott mot finska fartyg inom tillämpningsområdet för finsk straffrätt. Å andra sidan kan ett brott mot ett finskt fartyg på det sätt som avses i 1 kap. 5 § i strafflagen rikta sig mot en finsk aktör och därför omfattas av finsk jurisdiktion. Det tilläggs villkor som ingår i paragrafen, enligt vilket tillämpning av finsk lag förutsätter att det på brottet enligt finsk lag kan följa fängelse i över sex månader, kan inte ses som ett problem, eftersom de brott enligt strafflagen som nämnts tidigare i samband med kriminaliseringsförpliktelserna med avseende på brotten i fråga uppfyller förutsättningarna både vad avser brottens allvarliga karaktär och nivån på straffet.

Enligt 1 kap. 7 § 1 mom. i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som begås utanför Finland och vars straffbarhet oberoende av lagen på gärningsorten grundar sig på en internationell överenskommelse som är förpliktande för Finland eller på någon annan författning eller bestämmelse som är internationellt förpliktande för Finland (internationellt brott). Närmare bestämmelser om tillämpningen av paragrafen har utfärdats genom förordning (627/1996). I 1 § i förordningen nämns också de konventioner och protokoll som är av betydelse med tanke på de ändringar av konventionens kriminaliseringsförpliktelser som nu behandlas, såsom konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet från 1988 och dess protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring, konventionen om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstörande. Som internationellt brott betraktas också straffbart försök till eller straffbar delaktighet i brott som ingår i de konventioner som förtecknas i förordningens 1 §.

Utöver vad som redogjorts ovan tillämpas finsk lag enligt 1 kap. 7 § 2 och 3 mom. oberoende av lagen på gärningsorten även på sådant kärnladdningsbrott eller sådan förberedelse till allmänfarligt brott som ägt rum utanför Finland och som ska betraktas som brott enligt fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (FördrS 15/2001) och på brott som har begåtts utanför Finland och som är straffbara enligt 34 a kap.

Hur de konventioner och protokoll det är fråga om här, som anges i den ovan nämnda förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen, och förpliktelserna enligt dem förhåller sig till strafflagstiftningen i Finland har behandlats i regeringens proposition om terroristbrott (RP 188/2002 rd) i den allmänna motiveringens avsnitt om den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet. Med beaktande av den jämförelse som gjorts i propositionen och de brott enligt strafflagen som nämnts i samband med kriminaliseringsförpliktelserna är det uppenbart att på det sätt som förutsätts i den nya artikeln 6.1 i konventionen finsk jurisdiktion som internationella brott omfattar också de sällsynta brott som inte annars omfattas av jurisdiktionen. Följaktligen kräver ändringen i artikel 6.1 i konventionen inga ändringar i den finska lagstiftningen.

Genom artikel 6.3 i protokollet ändras artikel 6.4 i konventionen så att skyldigheten att ”utlämna eller lagföra” (*aut dedere aut judicare*) utsträcks till att omfatta också de genom protokollet tillagda nya brotten.

Finsk lagstiftning möjliggör i rätt stor utsträckning utlämning av förövare på grund av de aktuella brottens allvarliga karaktär, eftersom utlämning till stor del är kopplat till ett straff på fängelse i minst ett år för brottet i fråga. Bestämmelser om förutsättningar och villkor för utlämning finns i 2–7 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna (1383/2007), i 2–10 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1383/2007) och i 2–12 § i lagen om utlämning för brott (456/1970). På grund av de aktuella brottens allvarliga karaktär uppfylls i praktiken inte förutsättningarna för förundersökningsmyndigheterna och åklagarmyndigheterna att avstå från åtgärder. Med anledning av den ändrade artikeln 6.4 i konventionen behöver inga ändringar i finsk lagstiftning göras.

Artikel 7. Genom artikel 7 i protokollet läggs till konventionen en bilaga där en del med avseende på bekämpande av terrorism viktiga FN-konventioner och protokoll förtecknas. I de genom protokollet ändrade och tillagda bestämmelserna i konventionen hänvisas det till bilagan endast till den del det gäller transport av person som gjort sig skyldig till terrordåd. Enligt den

nya artikeln 3 b i konventionen begår den en brottslig handling, i den mening som avses i konventionen, som rättsstridigt och uppsåtligt transporterar en annan person ombord på ett fartyg med vetskap om att den personen har begått en gärning som utgör ett brott enligt artikel 3, 3 a eller 3 c eller enligt någon av de överenskommelser som anges i bilagan, och med uppsåt att hjälpa den personen att undkomma lagföring. Det är att märka att någon motsvarande hänvisning till bilagan inte ingår i bestämmelserna i den nya artikeln 3 a.1 led b som gäller andra transportbrott, såsom olagliga transporter av sprängämnen.

Eventuella ändringar i förteckningen över andra överenskommelser som är viktiga med avseende på konventionen, så som nya konventioner, kan beaktas genom att endast ändra bilagan. Finland har ratificerat alla konventioner och protokoll som anges i bilagan och de brott som avses i dem har kriminaliserats i lagstiftningen.

Artikel 8. Genom artikel 8.1 i protokollet ändras artikel 8.1 i konventionen så att befälhavaren på ett fartyg till myndigheterna i en annan stat som är part får överlämna en person som befälhavaren skäligen misstänker för att ha begått något av de brott som lagts till konventionen genom protokollet.

Genom artikel 8.2 i protokollet läggs till konventionen en ny artikel 8 a som bland annat innehåller nya bestämmelser om bordning och genomsökning av fartyg.

I den nya artikeln 8 a.1 föreskrivs om konventionsparternas samarbetsförpliktelser. Stater som är parter ska enligt paragrafen samarbeta i största möjliga utsträckning, på ett sätt som överensstämmer med folkrätten, för att förebygga och bekämpa olagliga handlingar som omfattas av konventionen och ska så skyndsamt som möjligt besvara framställningar enligt denna artikel.

I punkt 2 i den nya artikeln preciseras vilka uppgifter som ska anges i en framställning. En framställning kan göras muntligen, men den stat som gör framställningen ska bekräfta denna skriftligen så snart det är möjligt. Den stat till vilken en framställning har riktats ska omedelbart bekräfta att den mottagit framställningen.

I den nya artikeln 8 a.3 förpliktas konventionsparterna att beakta de faror och svårigheter som är förenade med att borda ett fartyg till sjöss och att genomsöka dess last samt överväga om andra lämpliga åtgärder som de berörda staterna kommit överens om kunde genomföras säkrare i nästa angränsningshamn eller på någon annan plats.

Enligt punkt 4 i den nya artikeln får en stat som är part och som har skälig anledning att misstänka att ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås och som involverar ett fartyg som för dess flagg begära hjälp av andra stater som är parter för att förhindra eller bekämpa brottet. De stater som är parter och som tar emot en sådan begäran ska lämna den begärda hjälpen inom ramen för de medel som står till buds för dem. De framställningar som avses i denna punkt gäller framställningar av flaggstaten. Beträffande dessa framställningar ställs det i protokollet inga nya processuella krav på konventionsparterna.

Utöver framställningar från flaggstaten så som avses i den nya artikeln 8 a.4 föreskrivs det i den nya artikeln 8 a.5 om ett nytt förfarande för behandling av framställningar från en annan konventionspart till flaggstaten om att borda och genomsöka ett fartyg. I dessa fall kan det antingen vara fråga om framställningar som finska myndigheter skickar ut till andra konventionsparter eller som Finland som flaggstat tar emot av myndigheter i en annan konventionspart. Om de behöriga myndigheterna i en konventionspart upptäcker ett fartyg som för en annan stats flagg eller uppvisar en annan stats registreringsmärken och som befinner sig till havs utanför en stats

territorialhav och den påkallande staten har skälig anledning att misstänka att fartyget eller en person ombord på fartyget har varit, är eller är på väg att bli involverad i ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c, och den påkallande staten vill borda fartyget, ska den begära att flaggstaten bekräftar den åberopade nationaliteten (led a). Om flaggstaten bekräftar nationaliteten, ska flaggstatens tillstånd begäras att borda fartyget och att vidta lämpliga åtgärder med avseende på fartyget. Dessa åtgärder kan omfatta att stoppa, borda och genomöka fartyget, dess last och personer ombord samt att förhöra personer ombord för att avgöra om ett sådant brott som anges i någon av artiklarna ovan har begåtts, begås eller är på väg att begås (led b). Flaggstaten ska antingen ge tillstånd att vidta dessa åtgärder, på eventuella villkor, eller genomföra bordningen och undersökningen själv eller tillsammans med den påkallande staten, eller så kan den neka tillstånd. Att borda ett fartyg, och åtgärder i samband med det, kräver flaggstatens uttryckliga tillstånd (led c).

Med stöd av punkt 5 led d och e i artikeln får en konventionspart när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, eller därefter, underrätta generalsekreteraren om att i fråga om fartyg som för dess flagg eller uppvisar dess registreringsmärken, den påkallande staten får tillåtelse att borda och genomöka fartyget, dess last och personer ombord samt att förhöra personer ombord för att finna och granska dokumentation om dess nationalitet och avgöra om ett sådant brott som avses i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås, om den inte har svarat inom fyra timmar efter att den bekräftat mottagandet av en begäran om bekräftelse av nationalitet. En konventionspart får alternativt underrätta generalsekreteraren om att i fråga om fartyg som för dess flagg eller uppvisar dess registreringsmärken, den påkallande staten får borda och genomöka fartyget, dess last och personer ombord samt förhöra personerna ombord för att avgöra om ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås (led e). De underrättelser som lämnas enligt punkt 5 i artikeln kan återkallas när som helst.

När bevis på sådant handlande som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har påträffats med anledning av bordning, får flaggstaten enligt artikel 8 a.6 ge den påkallande staten tillstånd att hålla kvar fartyget, last och personer ombord i avvaktan på instruktioner från flaggstaten om hur den ska förfara. Den påkallande staten ska omedelbart underrätta flaggstaten om resultatet av bordning, genomsökning och kvarhållande som genomförts enligt artikel 8 a och om den påträffat bevis om olaglig verksamhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för SUA-konventionen.

Enligt den nya artikeln 8 a.7 får flaggstaten, i den utsträckning det är förenligt med de övriga bestämmelserna i konventionen, förena sitt tillstånd med villkor. Inga ytterligare åtgärder får vidtas utan flaggstatens tillstånd, utom när det är nödvändigt för att avvärja en överhängande fara för personers liv eller om åtgärderna har stöd i andra överenskommelser.

Enligt den nya artikeln 8 a.8 har flaggstaten alltid rätt att utöva domsrätt över ett kvarhållet fartyg, dess last eller andra föremål och personer ombord, inbegripet beslag, förverkande, frihetsberövande och åtal. Flaggstaten får dock medge att en annan stat som har domsrätt enligt artikel 6 utövar domsrätten.

Enligt den nya artikeln 8 a.9 ska vid åtgärder som tillåtits enligt artikeln användande av våld undvikas, utom när det är nödvändigt för att garantera säkerheten för tjänstemännen och personerna ombord eller om tjänstemännen hindras att utöva de åtgärder som omfattas av tillståndet. Våldsanvändningen får inte vara mer omfattande än som med hänsyn till omständigheterna är nödvändigt och försvarligt.

I den nya artikeln 8 a.10 föreskrivs om säkerhetsåtgärder som ska iakttas vid åtgärder mot ett fartyg. Enligt säkerhetsåtgärderna ska en konventionspart som vidtar åtgärder mot ett fartyg ta vederbörlig hänsyn till vikten av att inte äventyra säkerheten för människoliv till sjöss, säkerställa att alla ombordvarandes mänskliga värdighet och mänskliga rättigheter respekteras i överensstämmelse med folkrätten, säkerställa att också bordning och genomsökning följer folkrätten, ta vederbörlig hänsyn till säkerheten för fartyget och dess last samt till att inte störa flaggstatens kommersiella eller rättsliga intressen, säkerställa att alla åtgärder som vidtas med avseende på fartyget eller dess last är under omständigheterna miljömässigt hållbara, säkerställa att de som misstänks för brott som avses i konventionen får rättvis behandling samt säkerställa att fartygets befälhavare underrättas om konventionspartens avsikt att borda fartyget och erbjuds möjlighet att kontakta fartygets ägare och flaggstaten så snart som möjligt samt undvika att ett fartyg försenas utan tillräcklig grund (led a).

I punkt 10 föreskrivs ytterligare om konventionsparternas skadeståndsskyldighet, förutsatt att motiven för åtgärderna visade sig vara ogrundade eller olagliga eller går utöver vad som rimligen kan krävas för att genomföra artikelns bestämmelser (led b). En konventionspart ska också undvika att inkräkta på kuststaters rättigheter och skyldigheter och utövande av domsrätt eller på flaggstatens rätt att utöva domsrätt och kontroll över administrativa, tekniska och sociala angelägenheter som rör fartyget (led c). Vidare föreskrivs det i led d att de myndigheter som vidtar åtgärder med stöd av artikeln ska använda örlogsfartyg eller andra fartyg eller luftfartyg försedda med tydliga kännetecken och identifierbara såsom varande i statens tjänst och bemyndigade därtill. I led e konstateras ytterligare att med termen ”tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän” avses uniformerad eller annars tydligt identifierbar personal vid brottsbekämpande eller annan statlig myndighet som är vederbörligen bemyndigade. Dessa ska också uppvisa av staten utfärdade tillbörliga identitetshandlingar för fartygets befälhavare att granska vid bordning.

Enligt den nya artikeln 8 a.11 är artikelns bestämmelser inte tillämpliga på och begränsar inte bordning av fartyg som utförs av en stat som är part, i enlighet med folkrätten, till havs utanför en stats territorialhav.

I den nya artikeln 8 a.12 uppmanas konventionsparterna att utveckla förfaranden för gemensamma insatser och att rådgöra med andra stater som är parter i syfte att harmonisera sina förfaranden. Enligt den nya artikeln 8 a.13 får konventionsparterna träffa överenskommelser eller komma överens om ordningar sinsemellan för att underlätta sådana insatser för att upprätthålla lag och ordning som vidtas i enlighet med artikeln.

Enligt den nya artikeln 8 a.14 ska varje stat som är part vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän och sådana tjänstemän från andra stater som är parter och som handlar på deras uppdrag är bemyndigade att vidta åtgärder enligt denna artikel.

Enligt den nya artikeln 8 a.15 ska konventionsparterna när de deponerar sitt åtagandeinstrument staten utse en eller flera myndigheter som ska ta emot och besvara framställningar enligt konventionen. IMO:s generalsekreterare ska underrättas om dessa utsedda myndigheter inom en månad från det att staten blev part och generalsekreteraren underrättar därefter alla andra stater. Varje stat som är part ansvarar också för att underrätta om varje ändring av dessa uppgifter.

FN:s havsrättskonvention

Bestämmelserna om bordning och genomsökning av fartyg i den nya artikeln 8 a som lagts till konventionen genom artikel 8.2 i 2005 års protokoll ska ses i ljuset av bestämmelserna om den internationella havsrätten. När staterna i fråga inte inbördes har kommit överens om annat, ska bordning och genomsökning av ett fartyg ske i enlighet med bestämmelserna i FN:s havsrättskonvention (UNCLOS, FördrS 49 och 50/1996). Enligt bestämmelserna i UNCLOS är det av särskild betydelse var åtgärder som hänför sig till ett fartyg genomförs. Inom territorialhavet som omfattas av kuststatens suveränitet har statens myndigheter större rättigheter att rikta åtgärder också mot utländska fartyg, medan dessa rättigheter är snävare inom den ekonomiska zonen och på det fria havet utanför den zonen.

Territorialhavet hör till kuststatens territorium och därför är utgångspunkten den att också fartyg som seglar under främmande stats flagg ska följa kuststatens lagstiftning och att kuststatens myndigheter har behörighet att ingripa vid lagstridig verksamhet. Alla fartyg har emellertid rätt till oskadlig genomfart, vars innebörd definieras närmare i UNCLOS.

Ser man till bestämmelserna om bordning och genomsökning av fartyg enligt 2005 års ändringsprotokoll är regleringen av den ekonomiska zonen som är en fortsättning på territorialhavet av särskild vikt. Enligt den nya artikeln 8 a.5 tillämpas dess bestämmelser på fartyg som seglar under de staters flagg som är parter i konventionen och som befinner sig på havssidan av en stats territorialhav. Det engelska uttrycket (*located seaward of any State's territorial sea*) anses omfatta såväl det fria havet som den ekonomiska zonen.

Den ekonomiska zonen och det så kallade fria havet utanför den zonen omfattas inte av kuststatens suveränitet, utan utgångspunkten på de här havsområdena är flaggstatens exklusiva jurisdiktion och här gäller det som kallas det fria havets friheter, dvs. alla staters rätt till sjöfart och frihet till överflygning, frihet att lägga ut undervattenskablar och rörledningar samt frihet till all annan folkrättsligt godkänd användning av havet i samband med dessa friheter. En kuststat har i sin ekonomiska zon rätt att i enlighet med UNCLOS tillämpa sina suveräna rättigheter eller sin jurisdiktion i vissa frågor. En kuststat kan inte ingripa i ett främmande fartygs fart inom sin ekonomiska zon eller på det fria havet utan någon särskild orsak grundad på folkrätten.

Inom den ekonomiska zonen och på det fria havet tillämpas artikel 110 i UNCLOS, enligt vilken vederbörligen bemyndigade örlogsfartyg eller andra fartyg försedda med tydliga kännetecken och identifierbara såsom varande i statens tjänst som möter ett utländskt fartyg som inte har rätt till full immunitet (örlogsfartyg eller andra statliga fartyg som används för icke-kommersiella uppgifter) får preja detta, antingen med stöd av en bestämmelse i ett internationellt fördrag eller när det finns skälig anledning att misstänka att fartyget används för sjöröveri eller slavhandel, saknar nationalitet eller i själva verket har samma nationalitet som det prejade fartyget eller används för otillåten radioutsändning. I dessa fall får örlogsfartyget undersöka om fartyget har rätt till den flagg det för. Om misstanke kvarstår efter det att dokumenten granskats, får örlogsfartyget företa en ytterligare undersökning ombord på fartyget. Undersökningen måste utföras med största möjliga hänsyn. Om misstankarna visar sig vara ogrundade, ska det undersökta fartyget få ersättning för varje uppkommen förlust eller skada. Ett fartyg som bedriver piratism får också uppbringas med stöd av artikel 105. Sjøröveri definieras för sin del i artikel 101 i UNCLOS, enligt vilken sådana handlingar betraktas som sjöröveri som räknas upp i artikeln och som begås från ett fartyg mot ett annat fartyg eller luftfartyg eller mot personer eller egendom ombord på ett sådant fartyg.

Också rätten till omedelbart förföljande enligt artikel 111 i UNCLOS ger kuststatens myndigheter rätt att då förutsättningarna enligt artikeln uppfylls fortsätta förföljelsen av ett fartyg som

brutit mot kuststatens lagar och bestämmelser tillämpade på territorialhavet eller i den ekonomiska zonen utanför territorialhavet eller den ekonomiska zonen. Rätten till omedelbart förföljande inbegriper rätten att stoppa och vid behov hejda ett fartyg och föra det i hamn för närmare undersökningar.

Lagen om den ekonomiska zonen

Bestämmelserna i havsrättskonventionen om utnyttjande av naturresurser, skyddet av den marina miljön och marinvetenskaplig forskning inom den ekonomiska zonen har i Finland satts i kraft genom lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004, nedan kallad lagen om den ekonomiska zonen). Enligt lagen tillkommer rätten att utforska och utnyttja, bevara och förvalta levande och icke-levande naturtillgångar i den ekonomiska zonen samt rätten till andra verksamheter som avser ekonomisk exploatering och utforskning av zonen finska staten. Finland har också jurisdiktion med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner samt på skydd av den marina miljön och marinvetenskaplig forskning. I lagens 10 § föreskrivs att finsk straffrätt tillämpas på brott som begåtts i den ekonomiska zonen. Enligt den anses brott och straffbart försök till brott som begåtts på eller mot en konstgjord ö, en anläggning eller annan konstruktion inom den ekonomiska zonen begånget i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen. Denna bestämmelse har betydelse särskilt när det gäller 2005 års ändringsprotokoll som gäller fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln och som också föreläggs för godkännande. Brott som begåtts någon annanstans i den ekonomiska zonen och som nämns i 11–16 § i lagen om den ekonomiska zonen anses begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen. Dessa paragrafer gäller miljöbrott, tillståndsförseelse enligt vattenlagen samt verksamhet i strid med fiske- och jaktlagstiftningen, förseelse mot gruvbestämmelserna samt annan enligt lagen om den ekonomiska zonen olovlig verksamhet i den ekonomiska zonen. Enligt 21 § i lagen får med anledning av sådana i den ekonomiska zonen begångna brott som avses i den lagen tvångsmedel användas enligt vad som bestäms i tvångsmedelslagen (806/2011).

Myndighetssamarbete vid internationellt bistånd som gäller bekämpning av brott

Enligt 1 § i polislagen (872/2011) är polisens uppgift att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt att förebygga, avslöja och utreda brott och föra brott till åtalsprövning. Polisen ska i samarbete med andra myndigheter sköta det internationella samarbete som hör till dess uppgifter. Det huvudsakliga ansvaret också när det gäller bekämpning av brott till sjöss och därmed förknippat internationellt samarbete ligger hos polisen. I förundersökningslagen (805/2011) föreskrivs om förundersökning av brott och i tvångsmedelslagen om tvångsmedel i samband med förundersökning av brott.

Polisens befogenheter inskränker sig dock i huvudsak till finska statens territorium och omfattar således inte när det gäller maritima gränsöverskridande brott området utanför territorialhavet, såsom den ekonomiska zonen och det fria havet. Polisens befogenheter att delta i internationellt samarbete också i områden utanför finska statens territorium, däribland på havsområdet, har emellertid breddats genom ändringar i polislagen (419/2017) som gjorts med anledning av regeringens proposition om ändring av den lagstiftning inom inrikesministeriets förvaltningsområde som gäller lämnande och mottagande av internationellt bistånd (RP 107/2016 rd).

I 9 kap. 9 § i polislagen föreskrivs det om polisens internationella samarbete. Enligt 1 mom. i paragrafen gäller i fråga om rättslig hjälp och handräckning som polisen ger polisen i en annan stat och i fråga om rättslig hjälp och handräckning som polisen får från en annan stat vad som föreskrivs särskilt eller avtalas i internationella avtal som är förpliktande för Finland. I 9 a §

föreskrivs om beslutsfattande som avser Prümsamarbete och Atlassamarbete. Bestämmelserna i 9 a § är emellertid inte tillämpliga på sådana situationer som avses i SUA-konventionen, eftersom tillämpningsområdet för bestämmelserna i fråga har begränsats till statligt territorium.

I 9 kap. 9 b § i polislagen fastställs det att polisen är ansvarig myndighet vid lämnande och mottagande av internationellt bistånd som omfattas av polisens verksamhetsområde. Enligt paragrafen kan inrikesministeriet på begäran av en främmande stat fatta beslut om lämnande av annat bistånd som omfattas av polisens verksamhetsområde än sådant som avses i 9 a §. Inrikesministeriet kan på motsvarande sätt av en främmande stat begära bistånd som omfattas av polisens verksamhetsområde. I de fall som avses i 9 kap. 9 b § i polislagen tillämpas lagen om beslutsfattande om lämnande av och begäran om internationellt bistånd på beslutsfattandet, om tröskeln för när lagen ska tillämpas överskrids. I ett beslut om lämnande av eller begäran om bistånd ska innehållet i biståndet, tjänstemännens befogenheter och de vapen, den ammunition, de maktmedelsredskap och den övriga utrustning som är tillåten för tjänstemännen fastställas. Enligt 9 kap. 9 b § 3 mom. kan bistånd som omfattas av polisens verksamhetsområde och som avses i 2 mom. lämnas eller begäras när det är fråga om upprätthållande av allmän ordning och säkerhet, brottsbekämpning, avvärjande av hot om terrorism eller avvärjande av omedelbar fara för människors liv eller hälsa, eller om lämnandet av eller begäran om bistånd är motiverat på grund av ett hot mot Finlands, den biståndsbegärande statens eller EU:s inre säkerhet.

Enligt led d i den nya artikeln 8 a.10 som lagts till konventionen genom ändringsprotokollet ska bordande av fartyg genomföras av örlogsfartyg eller militärt luftfartyg, eller andra fartyg eller luftfartyg försedda med tydliga kännetecken och identifierbara såsom varande i statens tjänst och bemyndigade därtill. I Finland behöver polisen sannolikt assistans av handräckningstyp av en annan myndighet för att äntra ett fartyg, eftersom polisens egen utrustning är otillräcklig.

I 9 kap. 2 a § i polislagen finns bestämmelser om andra myndigheters assistans till polisen vid lämnande av internationellt bistånd. Enligt paragrafen kan en myndighet när internationellt bistånd lämnas, på begäran av inrikesministeriet och med samtycke av den stat som begärt bistånd, för utförande av ett uppdrag som hör till polisen ge polisen sådan assistans som den berörda myndigheten har behörighet att ge. Assistans får begäras endast om polisens resurser är otillräckliga för lämnandet av internationellt bistånd eller om det för biståndet behövs specialpersonal eller specialmateriel som polisen saknar. I praktiken kan exempelvis Gränsbevakningsväsendet eller Försvarsmakten ge assistans.

I 2 a § 2 mom. om andra myndigheters assistans fastställs ledningsförhållandena mellan assistansgivande och assistansmottagande personal samt vad assistansen innehåller. Andra myndigheters assistans för utförande av ett uppdrag som hör till polisen kan för att förhindra ett så kallat terroristbrott omfatta sådan användning av vapenmakt som är slagkraftigare än användningen av tjänstemannens personliga vapen, som utnyttjar krigsmateriel och som lämpar sig för polisuppdrag, eller Gränsbevakningsväsendets motsvarande användning av vapenmakt. Sådana maktmedel får användas endast för att förhindra eller avbryta sådana brott som avses i 34 a kap. 1 § 1 mom. 2–7 punkten eller 2 mom. i strafflagen, om detta är nödvändigt för att avvärja en överhängande allvarlig fara som hotar ett stort antal människors liv eller hälsa och det inte finns något lindrigare sätt att avvärja faran.

Inrikesministeriet beslutar om begäran om stöd från en annan myndighet. Om beslutsfattande som gäller lämnande av stöd föreskrivs separat.

Bestämmelser om Gränsbevakningsväsendets assistans till polisen finns i 77 § 2 mom. och i 77 a § 2 mom. i gränsbevakningslagen (578/2005). Enligt 77 § 2 mom. i gränsbevakningslagen kan

Gränsbevakningsväsendet ge räddningsmyndigheter, polisen och Tullen assistans som till sitt innehåll motsvarar handräckning, utanför Finlands territorium i ett uppdrag som omfattas av deras verksamhetsområden. Enligt 3 mom. i paragrafen fattas beslut om assistans som ges utanför finskt territorium av chefen för Gränsbevakningsväsendet. Om det är fråga om assistans utanför finskt territorium som är särskilt betydande med tanke på den inre säkerheten, fattas beslutet av inrikesministeriet. Bestämmelser om beslutsfattande i fråga om begäran om och lämnande av internationellt bistånd finns dessutom i lagen om beslutsfattande om lämnande av och begäran om internationellt bistånd.

I 77 a § 2 mom. i gränsbevakningslagen föreskrivs om Gränsbevakningsväsendets assistans till polisen inom ett havsområde eller inom en ekonomisk zon som hör till en medlemsstat i EU. Assistansen motsvarar till innehållet den handräckning till polisen som avses i 1 mom. i paragrafen. I enlighet med paragrafen har polisen rätt att få sådan assistans av Gränsbevakningsväsendet som kräver användning av maktmedel som utnyttjar beväpning som skaffats som krigsmateriel för att förhindra eller avbryta ett sådant brott i terroristiskt syfte som avses i 34 a kap. 1 § 1 mom. 2, 3 och 5–8 punkten eller 2 mom. i strafflagen, om detta är nödvändigt för att avvärja en överhängande allvarlig fara som hotar ett stort antal människors liv eller hälsa och det inte finns något lindrigare sätt att avvärja faran. I brådskande fall som direkt och allvarligt äventyrar synnerligen viktiga samhällsfunktioner fattas beslut om assistans enligt förfarandet i 77 b § i gränsbevakningslagen, alltså vid statsrådets allmänna sammanträde eller i inrikesministeriet.

Bestämmelser om försvarsmaktens uppgifter finns i 2 § i lagen om försvarsmakten (551/2007). Enligt 1 mom. 2 punkten i paragrafen hör det till försvarsmaktens uppgifter att stödja andra myndigheter, vilket innefattar bland annat deltagande i lämnande av internationellt bistånd. I 12 § i lagen om försvarsmakten föreskrivs om Försvarsmaktens deltagande i lämnande av internationellt bistånd. Enligt 2 mom. i paragrafen kan Försvarsmakten delta i lämnandet av internationellt bistånd också för att stödja en annan finsk myndighet på begäran av ett behörigt ministerium eller av myndigheten. Enligt 3 mom. i paragrafen beslutar försvarsministeriet efter att ha hört utrikesministeriet om försvarsmaktens deltagande i verksamhet som avses i 1 och 2 mom., om inte något annat föreskrivs i lagen om beslutsfattande om lämnande av och begäran om internationellt bistånd.

Med stöd av 13 § i tullagen (304/2016) kan ett fartyg stoppas och kontrolleras även utanför det finska tullområdet, alltså också inom den ekonomiska zonen, om det är sannolikt att varor smugglas till eller från Finland med ett fartyg som är finländskt, saknar nationalitet eller seglar under falsk flagg. Finlands tullområde sträcker sig enligt 2 § i lagen två sjömil utanför territorialvattnets yttre gräns. Med stöd av tullagens 100 § kan Tullen inom ramen för sina befogenheter på begäran ge andra myndigheter handräckning för fullgörande av dessa myndigheters lagstadgade tillsynsskyldighet.

Med stöd av bestämmelserna i 2005 års ändringsprotokoll som här föreläggs för godkännande får de finska myndigheterna en ny rättsgrund som bygger på ett internationellt fördrag att på begäran av en flaggstat som är part borda ett fartyg som för dess flagg och vidta åtgärder mot det i sådana situationer där man misstänker brott som avses i konventionen. Bordandet av ett fartyg kan med stöd av tillstånd genomföras utanför det finska territorialhavet på det sätt som närmare anges i begäran.

Motsvarande bestämmelser ingår också i tilläggsprotokollet mot människosmuggling land-, sjö- och luftvägen till FN-konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FördrS

73/2006) och i FN-konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994).

I finsk lagstiftning finns inga uttryckliga bestämmelser om tillstånd till en annan konventionsparts myndigheter att borda och undersöka ett finskt fartyg. I samband med att tilläggsprotokollet till FN-konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet godkändes ansågs det i ett motsvarande fall inte nödvändigt att ändra lagstiftningen (RP 221/2005 rd). Vid den tiden ansågs bestämmelsen inte så bindande att en lagändring hade varit nödvändig. Också den bestämmelse som genom ändringsprotokollet läggs till SUA-konventionen om tillstånd lämnar utrymme för nationella myndigheters prövning i enlighet med den nya artikeln 8 a. När det gäller en framställning från en annan konventionspart kan de finska myndigheterna godta den, ställa villkor för den eller avslå den.

En begäran från en annan konventionspart om att borda ett fartyg som för finsk flagg förutsätter enligt den nya artikeln 8 a.5 som första åtgärd att en finsk behörig myndighet bekräftar fartygets nationalitet. De nationella bestämmelserna om ett fartygs nationalitet och registrering ingår i sjölagen (674/1994), i lagen om transportservice (320/2017) och i fartygsregisterlagen (512/1993). Enligt lagen om transportservice (320/2017) för Transport- och kommunikationsverket (Traficom) ett trafik- och transportregister där finska fartyg skrivs in. Med stöd av sjölagen är Transport- och kommunikationsverket också behörig myndighet i Finland med avseende på ett fartygs nationalitet. Följaktligen är Transport- och kommunikationsverket behörigt att styrka nationaliteten hos ett fartyg som seglar under finsk flagg.

När det gäller myndigheternas skadeståndsskyldighet enligt den nya artikeln 8 a.10 föreskrivs det i 3 kap. 2 § i skadeståndslagen (412/1974) om offentliga samfunds skyldighet att ersätta skada, som förorsakats genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning.

De redogjorda bestämmelserna i lagstiftningen om myndigheternas befogenheter och om internationellt samarbete är tillräckliga för att genomföra artikel 8 a och det finns alltså inte behov av ändringar i lagstiftningen. Ordalydelsen i 9 b § i polislagen om lämnande av bistånd på begäran av en främmande stat motsvarar inte helt entydigt den situation som avses i den nya artikeln 8 a.5 och det förfarande där konventionsparten (den påkallande staten) utifrån egen prövning kan lämna en begäran till fartygets flaggstat om tillstånd att få borda fartyget och vidta åtgärder ombord på fartyget. Ett fartyg inom den ekonomiska zonen eller på det fria havet lyder under flaggstatens jurisdiktion och i den här situationen erbjuder Finland liksom på eget initiativ sitt bistånd till flaggstaten. Man kan emellertid anse att flaggstatens tillstånd i själva verket innebär en begäran till Finland om bistånd till exempel för att avbryta ett allvarligt brott som begås ombord på ett fartyg som för dess flagg. Analogt kan man anse att Finlands tillstånd som flaggstat till en annan konventionsparts myndigheter att borda ett finskt fartyg på den partens begäran kunde tolkas som Finlands begäran om att få motta sådant internationellt bistånd som avses i 9 kap. 9 b § i polislagen. För att det inte ska uppstå oklarheter om tillämpligheten av regleringen i 9 kap. i polislagen föreslås en materiellträttslig hänvisningsbestämmelse till ikraftträdandelagen.

I samband med att ändringsprotokollet godkänns ska i enlighet med den nya artikeln 8 a.15 IMO:s generalsekreterare underrättas om vilken myndighet som på Finlands vägnar tar emot framställningar enligt protokollet. Som myndighet i enlighet med artikel 8 a.15 föreslås ledningscentralen vid Västra Finlands sjöbevakningssektion som underlyder Gränsbevakningsväsendet (Sjöräddningscentralen Åbo, MRCC). Ett omnämnande om detta fogas till ikraftträdandelagen. Från ledningscentralen hänvisas framställningarna vidare till polisen. Begäran om att

bekräfta nationaliteten hänvisas för sin del alltjämt vidare till Transport- och kommunikationsverket.

Med stöd av punkt 5 led d och e i artikeln är det i samband med deponeringen av godkännandeinstrumentet möjligt att meddela att utländska myndigheter får vidta åtgärder mot ett finskt fartyg, om de finska myndigheterna inte har svarat inom fyra timmar efter att de bekräftat mottagandet av en begäran. Ett annat alternativ är att lämna ett allmänt meddelande om att utländska myndigheter har rätt till åtgärder direkt med stöd av artikel 8 a. För Finlands del föreslås att meddelanden av detta slag inte behöver göras.

Artikel 9. Genom artikel 9 i protokollet ändras artikel 10.2 i konventionen. Genom ändringen ska en person som tas i fängsligt förvar eller gentemot vilken andra åtgärder vidtas behandlas inte endast utifrån den nationella lagstiftningen utan även med beaktande av bestämmelserna i folkrätten, däribland principerna om de mänskliga rättigheterna. Bestämmelsen är i överensstämmelse med Finlands befintliga nationella bestämmelser och med de internationella mänskliga skyldigheterna och kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 10. Genom artikel 10.1 i protokollet ändras i konventionen artikel 11 om utlämning så att där framöver också hänvisas till de genom ändringsprotokollet tillagda nya kriminaliseringsarna. Dessa kräver inga ändringar i lagstiftningen. Så som konstateras i samband med artikel 6 är det fråga om brott av så allvarlig karaktär att de utifrån det utgör grund för utlämning för brott.

Genom artikel 10.2 i ändringsprotokollet läggs en ny artikel 11 a till konventionen. Artikeln innehåller en förpliktelse att inte betrakta något av de brott som anges i konventionen med avseende på utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp som ett politiskt brott, ett brott förknippat med ett politiskt brott eller ett brott inspirerat av politiska motiv. Motsvarande bestämmelser ingår också i de senaste internationella konventionerna för bekämpning av terrorism, däribland till exempel Europarådets konvention om förebyggande av terrorism (FördrS 49/2008, artikel 20.1).

I 6 § i lagen om utlämning för brott och i artikel 3 i Europeiska konventionen om utlämning av brott (FördrS 32/1971) finns ett förbud mot utlämning för politiska brott. Detta förbud har man avstått ifrån mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen. I 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden anges att rättshjälp kan förvägras, om det gäller ett politiskt brott. Trots denna bestämmelse lämnas rättshjälp också enligt vad som särskilt har avtalats om det (30 § 2 mom.). Brotten enligt SUA-konventionen kan emellertid, när brottsrekvisitet uppfylls, i Finland inte betraktas som politiska brott med avseende på utlämning eller rättslig hjälp eller annat för den delen som avses i den nya artikeln 11 a. Den nya artikeln 11 a kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Genom artikel 10.3 i protokollet fogas en ny artikel 11 b till konventionen. Artikeln gäller det så kallade diskrimineringsförbudet. Enligt den förpliktar konventionen inte till utlämning av en person eller till att lämna rättslig hjälp i sådana fall där den anmodade staten har grundad anledning att anta att en framställning har gjorts i syfte att åtala eller straffa en person i anledning av dennas ras, trosbekännelse, nationalitet, etniska ursprung, politiska uppfattning eller kön, eller att bifall till framställningen skulle vara till men för den personens ställning av något av dessa skäl.

I 7 § i lagen om utlämning för brott finns en motsvarande bestämmelse om förbud mot diskriminering. Följaktligen kräver den nya artikeln 11 b inte ändringar i den finska lagstiftningen.

Artikel 11. Genom artikel 11.1 i protokollet ändras i konventionen artikel 12.1 om bistånd vid straffrättsliga förfaranden så att också de genom protokollet tillagda kriminaliseringarna beaktas.

Med stöd av artikel 11.2 i protokollet läggs till konventionen en ny artikel 12 a om tillfälligt överförande av frihetsberövade personer i bevissyfte. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar till sin lydelse artikel 18.10–18.12 i Förenta Nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FördrS 20/2004).

Lagen om tillfälligt överförande av frihetsberövade personer i bevissyfte i brottmål (150/2004) är allmän avseende tillämpningsområdet och motsvarar förpliktelserna enligt artikel 12 a. Följaktligen kräver den nya artikeln 12 a inte några ändringar i lagstiftningen.

Artikel 12. Genom artikel 12 i protokollet ändras i konventionen artikel 13 om förhindrande av brott så att också de genom protokollet tillagda kriminaliseringarna beaktas.

Artikel 13. Genom artikel 13 i protokollet ändras artikel 14 i konventionen om lämnande av uppgifter så att också de genom protokollet tillagda kriminaliseringarna beaktas.

Artikel 14. Genom artikel 14 i protokollet ändras artikel 15.3 i konventionen. I punkten i fråga förtecknas vem IMO:s generalsekreterare ska delge uppgifter som har överlämnats med stöd av konventionen.

Artikel 15. I artikel 15 i protokollet fastställs att konventionen och dess ändringsprotokoll i förhållandet mellan protokollsparterna ska ses som ett enda instrument och kallas 2005 års konvention.

Artikel 16. Genom artikel 16 i protokollet läggs en ny artikel 16 a till konventionen. Där fastställs att artiklarna 17–24 i 2005 års ändringsprotokoll ska utgöra slutbestämmelser i konventionen. Hänvisningar i konventionen till stater som är parter ska förstås som hänvisningar till stater som är parter i protokollet.

Artiklarna 12–16 i protokollet kräver inte några ändringar i lagstiftningen.

Artikel 17–24. Artiklarna 17–24 i protokollet innehåller de sedvanliga slutbestämmelserna om undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning (artikel 17), ikraftträdande (artikel 18), uppsägning (artikel 19), översyn och ändringar (artikel 20), ändringar av bilagan (artikel 22), depositarie (artikel 23) och språk (artikel 24).

I artikel 21 i protokollet föreskrivs om de förklaringar som stater kan avge när de deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för 2005 års ändringsprotokoll. Med stöd av artikel 21.1 kan en stat som är part, som inte är part i något av de fördrag som förtecknats i bilagan, förklara att vid tillämpningen av protokollet i förhållande till den berörda parten ska fördraget anses inte inkluderas i tillämpningsområdet för artikel 3 b. Enligt artikel 21.2 får en part avge en sådan förklaring också när den upphör att vara part i något av de fördrag som förtecknats i bilagan.

Finland är part i alla de fördrag som anges i bilagan och behöver alltså inte avge förklaringar som gäller dem.

Med stöd av artikel 21.3 får en part när den deponerar sitt ratifikations -, godtagande -, godkännande- eller anslutningsinstrument förklara att den kommer att tillämpa bestämmelserna i artikel 3 b i enlighet med sina straffrättsliga principer om ansvarsfrihet i familjerelationer.

Enligt den nya artikeln 3 b som lagts till konventionen genom artikel 4.6 i protokollet begår den en brottslig handling, i den mening som avses i konventionen, som rättsstridigt och uppsåtligt transporterar en annan person med vetskap om att den personen har begått en gärning som utgör ett brott enligt artikel 3, 3 a eller 3 c eller enligt någon av de överenskommelser som anges i bilagan, och med uppsåt att hjälpa den personen att undkomma lagföring.

I 15 kap. 11 § i strafflagen föreskrivs att skyddande av brottsling är straffbart. Enligt 1 mom. gör sig den skyldig till detta brott som efter att ha fått veta att ett brott har begåtts hjälper gärningsmannen att undkomma eller förstör bevis och därigenom hindrar eller försöker hindra att gärningsmannen ställs till ansvar för brottet. I 2 mom. föreskrivs om de begränsningar av straffbarheten som gäller skyddande av brottsling och som beskrivs närmare ovan i samband med detaljmotiveringen för artikel 4.6 i protokollet.

Med beaktande av innehållet i 15 kap. 11 § 2 mom. i strafflagen föreslås att Finland avger en förklaring i enlighet med artikel 21.3. Också Frankrike, Nederländerna, Sverige och Tyskland har lämnat motsvarande förklaringar när de deponerat sina instrument för godkännande av protokollet.

1.2 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln

Artikel 1. I artikeln definieras de i 2005 års protokoll använda termerna 1988 års protokoll, organisation och generalsekreterare. Definitionerna kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 2. Genom artikel 2 i protokollet ändras artikel 1.1 i 1988 års protokoll så att hänvisningen till konventionen också ska omfatta ändringarna i 2005 års ändringsprotokoll till konventionen och de nya kriminaliseringarna i tillämpliga delar.

Ändrade artikel 1 breddar vissa till konventionen genom 2005 års protokoll till konventionen tillagda bestämmelser till att omfatta också de brott som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln. I artikeln hänvisas till de i artikel 1 med avseende på fasta plattformar väsentliga definitionerna i konventionen, till bestämmelserna i artikel 2 a om konventionens förhållande till internationell rätt, till bestämmelserna i artikel 5 om skyldigheten att kriminalisera de brott som avses i konventionen och till bestämmelserna i artikel 5 a om juridiska personers ansvar, till förteckningen enligt artikel 7 över internationella konventioner, till bestämmelserna i artikel 10 om att utlämna eller lagföra förövare eller brottsmisstänkta och garantera dem en rättvis behandling, till bestämmelserna i artikel 11 om utlämning, till bestämmelserna i artikel 11 a om att brotten som avses i konventionen inte kan betraktas som politiska brott, till bestämmelserna i artikel 11 b om misstanke om diskriminering som hinder för utlämning, till bestämmelserna i artikel 12 a om överföring av frihetsberövade personer till en annan konventionspart för identifiering, vittnesmål eller annan medverkan, till bestämmelserna i artikel 13 om samarbete för förhindrande av brott, till bestämmelserna i artikel 14 om lämnande av uppgifter, till bestämmelserna i artikel 15 om överlämnande av uppgifter till IMO:s generalsekreterare och till bestämmelserna i artikel 16 om skiljeförfarande. Hänvisningarna till bestämmelserna i artikel 5, 7, 10, 11, 12, 13–16 ingår redan i den ursprungliga artikeln 1.1 De tillagda hänvisningarna kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 3. Genom artikel 3 i protokollet görs i artikel 2 i 1988 års protokoll som innehåller brottsdefinitioner motsvarande ändringar av teknisk natur som i konventionen. Genom artikel 3.2 upphävs i 1988 års protokoll artikel 2.1 e om att skada eller döda någon i samband med brott eller försök till brott som anges i protokollet. En motsvarande bestämmelser inkluderas i den nya artikeln 2 b i protokollet.

Genom artikel 3.3 ersätts artikel 2.2 i 1988 års protokoll. De bestämmelser om försök till brott och uppmaning till brott i denna punkt som upphävs ersätts med bestämmelserna i den nya artikeln 2 b som gäller försök till brott och medverkan i brott och annat främjande av brott. Ändringarna i artikel 2 i 1988 års protokoll kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 4. Genom artikel 4.1 i protokollet läggs till 1988 års protokoll en ny artikel 2 a som avseende fasta plattformar på motsvarande sätt som den nya artikeln 3 a i konventionen ska kriminalisera handlingar som görs i terroristiskt syfte, med den ytterligare förutsättningen att handlingen orsakar eller är ägnad att orsaka dödsfall eller allvarlig skada. Kriminaliseringarna enligt den nya artikeln 2 a gäller att mot eller ombord på en fast plattform använda eller från en plattform avlossa eller frigöra sprängämne, radioaktivt material eller BCN-vapen samt att släppa ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen från en fast plattform samt att hota begå något sådant brott.

Genom artikel 4.2 i protokollet fogas till 1988 års protokoll en ny artikel 2 b, enligt vilken det också är straffbart att i samband med något av de brott som anges i protokollet om fasta plattformar rättsstridigt och uppsåtligt skada eller döda en person, att försöka begå ett sådant brott, att medverka till ett sådant brott som medgärningsman eller medhjälpare, att värva eller instruera andra att begå ett sådant brott och att bidra till att en grupp personer begår ett sådant brott. Bestämmelserna är identiska med bestämmelserna i den genom 2005 års ändringsprotokoll till SUA-konventionen tillagda nya artikel 3 c.

Handlingar enligt de nya artiklarna 2 a och 2 b som begås i terroristiskt syfte är straffbara med stöd av bestämmelserna i 34 a kap. i strafflagen. Försök till brott och medverkan i brott har kriminaliserats i bestämmelserna i 5 kap. och i 17 kap. 1 a § i strafflagen (deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet). Att orsaka dödsfall eller allvarlig skada enligt den nya artikeln 2 b kan bli straffbart också enligt 21 kap. i strafflagen som brott mot liv och hälsa. Olaga hot kan dessutom bli straffbart i enlighet med 25 kap. 7 § i strafflagen. De nya kriminaliseringarna kräver följaktligen inte några ändringar i lagstiftningen.

Artikel 5. Genom artikeln görs nödvändiga ändringar i artikel 3.1 i 1988 års protokoll för att skyldigheten att utsträcka jurisdiktionen framöver också ska gälla ändringsprotokollets nya kriminaliseringar enligt artikel 2 a och 2 b. Enligt denna punkt omfattar skyldigheten att bredda jurisdiktionen också framöver de fall där brottet begås mot eller ombord på en fast plattform medan den är belägen på den berörda statens kontinentalsockel, eller när förövaren är medborgare i den staten.

Vad gäller tillämpningsområdet för finska strafflagen gäller vad som ovan har beskrivits avseende artikel 6.1 i konventionen. Med stöd av 1 kap. 7 § 3 mom. i strafflagen tillämpas finsk lag oberoende av lagen på gärningsorten även på de brott enligt 34 a kap. i strafflagen som begås i terroristiskt syfte.

Enligt 1 kap. 6 § i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som en finsk medborgare har begått utanför Finland. Har brottet förövats inom ett område som inte tillhör någon stat, är en förutsättning för straffbarheten att på brottet enligt finsk lag kan följa fängelse i över sex månader.

Av betydelse för fasta plattformar är också kuststatens jurisdiktion med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner inom sin ekonomiska zon som grundar sig på artikel 56 i FN:s havsrättskonvention. Enligt artikel 5.3 ska de angivna rättigheterna i fråga om havsbotten och dess underlag utövas i enlighet med del VI i havsrättskonventionen om kontinentalsockeln. Dessa bestämmelser i havsrättskonventionen har genomförts med lagen om den ekonomiska zonen. Enligt 10 § i lagen om den ekonomiska zonen anses brott som begåtts på konstgjorda öar, anläggningar eller andra konstruktioner i den ekonomiska zonen, brott som riktar sig mot dem och straffbara försök till sådana brott som begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen. Bestämmelsen omfattar också de fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln som avses i protokollet.

På motsvarande sätt som i artikel 5.1 fogas en hänvisning till de nya brott som lagts till protokollet också till artikel 3.4 i 1988 års protokoll som gäller skyldigheten att utsträcka jurisdiktionen till brott enligt protokollet, då den misstänkte uppehåller sig inom partens territorium och den inte utlämnar den misstänkte till någon av de stater som är parter. Den nationella lagstiftningen om utlämning har också redogjorts ovan i samband med artikel 6 i ändringsprotokollet till konventionen.

Dessutom ingår i artikel 3.3 i 1988 års protokoll också framöver skyldighet att underrätta IMO:s generalsekreterare om att jurisdiktionen har breddats.

De ändringar i 1988 års protokoll som gjorts genom denna artikel förutsätter inga ändringar i lagstiftningen.

Artikel 6. Enligt artikel 6 i ändringsprotokollet ska 1988 års protokoll och dess 2005 års protokoll läsas och förstås som ett enda instrument. Artiklarna 1–4 i 1988 års protokoll, sådana de lyder ändrade genom 2005 års protokoll utgör, tillsammans med artiklarna 8–13 i sistnämnda protokollet, 2005 års protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln.

Artikel 7. I enlighet med artikel 7 i ändringsprotokollet fogas till 1988 års protokoll en ny artikel 4 a där det fastställs att artiklarna 8–13 i 2005 års protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln ska utgöra slutbestämmelserna till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln. Hänvisningar i protokollet till stater som är parter ska förstås som hänvisningar till stater som är parter i 2005 års protokoll.

Artiklarna 8–13. De slutbestämmelser som ingår i dessa artiklar gäller undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning (artikel 8), ikraftträdande (artikel 9), uppsägning (artikel 10), översyn och ändringar (artikel 11), depositarie (artikel 12) och språk (artikel 13).

2 Lagförslag

2.1 Lag om 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse genom vilken de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen specificeras närmare nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om den behöriga myndighet som i Finland ska ta emot och besvara framställningar om hjälp, bekräftelse av nationalitet och tillstånd att vidta lämpliga åtgärder enligt den nya artikeln 8 a.15 som genom 2005 års protokoll lagts till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet. Den behöriga myndigheten är ledningscentralen vid Västra Finlands sjöbevakningssektion som underlyder Gränsbevakningsväsendet (Sjöräddningscentralen Åbo, MRCC).

Paragrafen innehåller dessutom en materiellträttslig hänvisning om tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. i polislagen om lämnande och mottagande av internationellt bistånd på förfarandet enligt konventionens nya artikel 8 a för framställningar om hjälp. Bestämmelsen är nödvändig för att säkerställa att beslutsförfarandet och befogenhetsbestämmelserna i 9 kap. i polislagen ska kunna tillämpas också i sådana fall som avses i artikel 8 a.5 där en stat som är part (den påkallande staten) enligt eget övervägande kan begära tillstånd av en annan stat som är part i dess egenskap av flaggstat att borda fartyget och att vidta åtgärder med avseende på fartyget. Tillämpliga bestämmelser i 9 kap. i polislagen är 2 a § (andra myndigheters assistans till polisen vid lämnande av internationellt bistånd), 9 b § (lämnande eller mottagande av internationellt bistånd i andra situationer), 9 d § (ställningen i andra situationer för främmande staters tjänstemän inom finskt territorium), 9 e § (polismäns befogenheter vid lämnande av internationellt bistånd), 9 f § (polismäns civilrättsliga och straffrättsliga ansvar vid lämnande av internationellt bistånd), 9 g § (polismäns rättsliga ställning vid lämnande av internationellt bistånd) och 9 h § (akkrediteringsdokument).

3 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse, enligt vilken de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen sätts i kraft genom förordning av statsrådet.

4 §. Paragrafen innehåller en ikraftträdandebestämmelse, enligt vilken lagen sätts i kraft genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft samtidigt som protokollet träder i kraft för Finlands del.

2.2 Lag om 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse genom vilken de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen specificeras närmare nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse, enligt vilken de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen sätts i kraft genom förordning av statsrådet.

3 §. Paragrafen innehåller en ikraftträdandebestämmelse, enligt vilken lagen sätts i kraft genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft samtidigt som protokollet träder i kraft för Finlands del.

3 Ikraftträdande

2005 års protokoll till konventionen trädde internationellt i kraft den 28 juli 2010 då ändringarna i konventionen hade ratificerats av 13 stater. För Finlands del träder protokollet i kraft 90 dagar efter den dag då Finland har deponerat sitt godkännandeinstrument.

2005 års protokoll till protokollet om fasta plattformar trädde internationellt i kraft den 28 juli 2010 då ändringarna i konventionen hade ratificerats av 11 stater. För Finlands del träder protokollet i kraft 90 dagar efter den dag då Finland har deponerat sitt godkännandeinstrument.

Lagarna om ikraftsättandet av protokollen föreslås träda i kraft samtidigt som respektive protokoll träder i kraft för Finlands del, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Enligt 27 § 34 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om ordningsmaktens verksamhet för tryggnad av statens säkerhet. Enligt 27 § 22 punkten i självstyrelselagen för Åland har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om straffrätt med undantag av vad som stadgas i 18 § 25 punkten. Enligt den senare punkten har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om beläggande med straff och storleken av straff inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet. Lagförslaget hör inte enligt de övriga punkterna i 18 § till landskapets lagstiftningsbehörighet. I enlighet med 27 § 23 punkten i självstyrelselagen för Åland har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om rättskipning och förundersökning med vissa undantag som inte berörs av protokollen som föreläggs för godkännande. I lagförslaget ingår därmed inte bestämmelser som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet och Ålands lagtings bifall enligt 59 § 1 mom. i självstyrelselagen behövs alltså inte för att ikraftträdandelagarna ska träda i kraft i landskapet Åland.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Behörighetsfördelningen mellan EU och medlemsstaterna

I 2–6 artikel i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallat *EUF-fördraget*, föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna. Enligt artikel 4 i EUF-fördraget ska unionen ha delad befogenhet med medlemsstaterna om den genom fördragen tilldelas en befogenhet som inte omfattas av de områden som avses i artiklarna 3 och 6. I artikel 3 i EUF-fördraget förtecknas de områden där unionen har exklusiv befogenhet och i artikel 6 de områden där unionen har befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder. Enligt artikel 2.2 i EUF-fördraget får unionen och medlemsstaterna, när fördragen tilldelar unionen en befogenhet som ska delas med medlemsstaterna på ett visst område, lagstifta och anta rättsligt bindande akter på det området. Medlemsstaterna ska utöva sin befogenhet i den mån som unionen inte har utövat sin befogenhet.

Bestämmelser om unionens interna befogenhet inom området för straffrätt finns i fördragen. Till exempel föreskrivs det i artikel 83.1 i EUF-fördraget att ”Europaparlamentet och rådet får genom direktiv i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områden med särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag till följd av brottens karaktär eller effekter eller av ett särskilt behov av att bekämpa dem på gemensamma grunder.” Uttömmande förtecknade områden för allvarlig brottslighet är terrorism, människohandel samt sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig handel med narkotika, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfälskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet. Med stöd av artikel 82.2 har unionen befogenhet också i straffrättsliga frågor som har en gränsöverskridande dimension för att underlätta polissamarbete och rättsligt samarbete. Med stöd av den punkten kan man exempelvis föreskriva om individens rättigheter vid behandlingen av brottmål. Av dessa

bestämmelser i fördraget följer att unionens interna befogenhet inom området för kriminaliseringarna enligt protokollen till sin karaktär är delad.

Bestämmelser om förhållandet mellan unionens interna befogenhet och dess befogenhet att ingå avtal finns i artikel 3 i EUF-fördraget. Unionen har enligt den sista satsen i artikel 3.2 i EUF-fördraget exklusiv befogenhet att ingå ett internationellt avtal ”i den mån ingåendet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa”.

Bestämmelserna i artikel 3.2 i EUF-fördraget om unionens exklusiva avtalsbefogenhet baserar sig på EU-domstolens rättspraxis i fråga om unionens externa befogenhet (RP 23/2008 rd). Unionen ska ha extern befogenhet därför att den har använt sin interna befogenhet när de internationella åtagandena omfattas av tillämpningsområdet för de gemensamma bestämmelserna eller i vart fall av ett område som redan i stor utsträckning regleras av sådana bestämmelser (mål C-469/98, kommissionen mot Finland).

Exklusiv befogenhet enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget förutsätter att ingåendet av det internationella avtalet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa. I bedömningen av unionens befogenhet kan det i vissa fall räcka med att granska och jämföra unionsreglerna med det planerade avtalet. Man måste emellertid också beakta karaktär och innehåll i reglerna i fråga. Det faktum att gemenskapens regler och bestämmelserna i ett internationellt avtal till sin karaktär är minimireglering kan nämligen leda till slutsatsen att någon påverkan i enlighet med artikel 3.2 i EUF-fördraget inte föreligger, även om gemenskapens regler och avtalets bestämmelser omfattar samma område.

EU-domstolen har ansett att unionen inte har exklusiv befogenhet då såväl de unionsrättsliga bestämmelserna som bestämmelserna i det internationella avtalet i fråga har karaktären av minimikrav (yttrande 2/91). När det gäller reglering som har karaktären av minimikrav har medlemsstaterna befogenhet att ingå avtal eftersom, om det i det internationella avtalet ställs lindrigare minimikrav än i unionsrätten, det att medlemsstaterna ingår detta avtal inte försvagar tillämpningen av unionsrätten då unionsrätten är primär. Unionsrätten försvagas inte heller, om det i ett internationellt avtal ställs högre minimikrav, förutsatt att unionsrätten ger medlemsstaterna rätt att tillämpa ett sådant strängare krav.

Inom det område protokollen omfattar har unionen använt sin interna befogenhet genom att utfärda ett direktiv om bekämpande av terrorism som innehåller bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i de ändringsprotokoll som föreläggs för godkännande. Den rättsliga grunden för direktivet om bekämpande av terrorism är artikel 83.1 i EUF-fördraget som ger unionen befogenhet att fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder. Enligt artikel 1 i direktivet om bekämpande av terrorism fastställs där minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder. I artikel 3 i direktivet förtecknas de brott som definieras som terroristbrott. Också i ändringsprotokollen ställs på motsvarande sätt minimikrav på brottsdefinitionerna.

Bestämmelserna i ändringsprotokollen är till vissa delar mera omfattande än de kriminaliseringar direktivet förutsätter. 2005 års ändringsprotokoll innehåller brottsdefinitioner som inte förutsätter ett terroristiskt syfte. Sådana är bestämmelserna i 2005 års protokoll till konventionen om transport av BCN-vapen och transport av så kallade produkter med dubbel användning (artikel 4). Dessutom föreskrivs genom protokollet till SUA-konventionen om myndigheters rätt att med flaggstatens tillstånd borda och genomsöka fartyg som för en främmande stats flagg, vilka bestämmelser hör till medlemsstaternas befogenhet.

Eftersom både unionsrätten och ändringsprotokollen är minimireglering, har enligt statsrådets uppfattning EU inte exklusiv befogenhet med avseende på ändringsprotokollen.

Med stöd av det som redogjorts ovan har Finland befogenhet att ansluta sig till ändringsprotokollen.

Bestämmelser som hör till området för lagstiftningen

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkning avser riksdagens grundlagsfästa godkännandebefogenhet alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En avtalsbestämmelse ska hänföras till området för lagstiftningen, om 1) bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om den sak som bestämmelsen avser, 4) det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 5) det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

Genom artikel 2 i 2005 års ändringsprotokoll ändras artikel 1 i konventionen som innehåller definitioner bland annat genom att definiera vad som avses med transport, allvarlig skada, BCN-vapen och sprängämne. Sådana bestämmelser som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, hör också själva till området för lagstiftningen.

Genom artikel 4–6 i 2005 års ändringsprotokoll fogas nio nya brottstyper till SUA-konventionen (de nya artiklarna 3 a, 3 b och 3 c), en skyldighet att belägga dessa brott med lämpliga straff där brottens allvarliga karaktär beaktas samt skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att utsträcka jurisdiktionen till de nya brott som fogats till konventionen. I tillämpliga delar fogas motsvarande bestämmelser också till plattformsprotokollet. Enligt 8 § i Finlands grundlag ska brott och straff regleras genom lag. Följaktligen hör dessa avtalsbestämmelser till området för lagstiftningen.

Artikel 5 a som fogas till konventionen genom artikel 5 i 2005 års ändringsprotokoll föreskriver om juridiska personers ansvar, som kan vara av straffrättslig, civilrättslig eller administrativ natur. Denna bestämmelse fogas också till plattformsprotokollet. Också denna bestämmelse hör till de saker som enligt 8 § i grundlagen ska regleras genom lag. Följaktligen hör den till området för lagstiftningen. Bestämmelser om juridiska personers ansvar finns redan nu i strafflagen.

Genom artikel 7 i 2005 års ändringsprotokoll fogas till konventionen en bilaga där de FN-konventioner och protokoll som är av betydelse med tanke på kriminaliseringen enligt den nya artikeln 3 b. Eftersom de konventioner som anges i bilagan för sin del fastställer innehållet i brottsdefinitionen enligt artikel 3 b, inverkar också artikel 7 indirekt på kriminaliseringens omfattning. Följaktligen hör även artikel 7, till den del den omfattas av finsk jurisdiktion, till de saker som enligt 8 § i grundlagen ska regleras genom lag och alltså till området för lagstiftningen.

I den nya artikeln 8 a som genom ändringsprotokollet fogas till konventionen föreskrivs om ett nytt förfarande vid bordning och genomsökning av fartyg. En konventionsparts brottsbekämpande eller andra behöriga myndigheter kan med tillstånd av fartygets flaggstat borda ett fartyg och vidta lämpliga åtgärder med avseende på fartyget, däribland stoppa, borda och genomsöka fartyget, dess last och personer ombord samt förhöra personer ombord för att avgöra om ett sådant brott som avses i ändringsprotokollet har begåtts, begås eller är på väg att begås. De behöriga myndigheterna får dessutom med flaggstatens tillstånd efter genomsökningen vidta åtgärder, såsom att hålla kvar fartyget. På det sätt som närmare beskrivs i konventionen får flaggstaten ytterligare ge sitt medgivande till att en annan behörig stat utövar jurisdiktion med avseende på det genomsökta fartyget. Dessa bestämmelser gäller såväl finska myndigheters som andra konventionsparters åtgärder med avseende på fartyg som för finsk flagg. Bestämmelserna är i samklang med FN:s havsrättskonvention. De bestämmelser i havsrättskonventionen som hör till området för lagstiftningen gäller på lagnivå i Finland (lag om godkännande av vissa bestämmelser i Förenta Nationernas havsrättskonvention och i avtalet om genomförande av del XI i den, 524/1996). I den nationella lagstiftningen ingår också bestämmelser om myndigheternas befogenheter samt om samarbete. Ytterligare är 2 § i grundlagen av betydelse, enligt vilken utövning av offentlig makt ska bygga på lag. Främmande staters myndigheters befogenheter avseende fartyg som för finsk flagg beror på de finska myndigheternas medverkan och prövning, så till den delen är bestämmelsen inte i strid med 1 § 1 mom. i grundlagen.

Det föreslås att det till ikraftträdandelagen fogas en materiellrättslig hänvisning om tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. i polislagen om lämnande och mottagande av internationellt bistånd på förfarandet enligt konventionens artikel 8 a för framställningar om hjälp för att säkerställa att beslutsförfarandet och befogenhetsbestämmelserna i 9 kap. i polislagen ska kunna tillämpas också i sådana fall som avses i artikel 8 a.5 i konventionen. Den nya artikeln 8 a.15 förutsätter ytterligare att IMO:s generalsekreterare ska underrättas om den behöriga myndighet som ska ta emot och besvara framställningar om hjälp. Det föreslås att en bestämmelse om den behöriga myndigheten också tas med i ikraftträdandelagen.

Av ovan angivna orsaker hör innehållet i den nya artikeln 8 a till området för lagstiftningen.

Artikel 11 i konventionen som har ändrats genom artikel 10 i ändringsprotokollet gäller utlämning på grund av brott som det finns bestämmelser om i lag. Vidare kompletterar den nya artikeln 11 a artikeln om utlämning genom att fastställa att inget av de brott som anges i konventionen med avseende på utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp ska betraktas som ett politiskt brott. En sådan bestämmelse påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Följaktligen hör artikel 10 till området för lagstiftningen.

Genom artikel 11 i ändringsprotokollet fogas en bestämmelse till artikel 12 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp som gäller brott som avses i konventionen. Stater som är parter ska sköta förpliktelseerna enligt artikeln antingen i enlighet med ett redan befintligt avtal om rättslig hjälp eller i enlighet med den nationella lagstiftningen. Ändringen utsträcker den rättshjälp som avses i den ursprungliga konventionen till att omfatta också de nya brotten. Lämnande av rättslig hjälp till en annan stat hör till området för lagstiftningen.

I konventionens artikel 13 som har ändrats genom artikel 12 i protokollet föreskrivs om samarbete mellan parterna för att förhindra brott, bland annat genom utbyte av upplysningar. I Finland finns det bestämmelser om detta i den nationella lagstiftningen, bestämmelserna hör alltså till området för lagstiftningen.

I enlighet med artikel 21 i protokollet kan en part när den deponerar sitt godkännandeinstrument för protokollet avge vissa förklaringar som anges i artikeln. Det föreslås att Finland i samband med deponeringen av godkännandeinstrumentet avger en förklaring i enlighet med artikel 21.3, enligt vilken den kriminalisering av transport av gärningsmän, för att hjälpa dem att undkomma lagföring för brott som anges i konventionen, som ingår i den nya artikeln 3 b kommer att tillämpas med iakttagande av principerna i finsk straffrätt om ansvarsfrihet i familjerelationer. Enligt praxis i grundlagsutskottet ger riksdagen genom ett specifikt beslut sitt samtycke till sådana reservationer, uttalanden och förklaringar till fördragsbestämmelser som påverkar innehållet i en för Finland bindande internationell förpliktelse eller förpliktelsens omfattning i relation till fördraget. Den förklaring som föreslås i propositionen gäller innehållet i eller omfattningen av de fördragsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen, varför riksdagens samtycke behövs också för att avge den (se GrUU 29/2001 rd, och även GrUU 16/2005 rd).

På motsvarande sätt hör i 2005 års protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln artikel 1 om definitioner, artiklarna 3–4 om brottsdefinitioner samt artikel 5 om utvidgning av jurisdiktionen till området för lagstiftningen.

Ändringsprotokollen från 2005 innehåller alltså flera bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och som alltså kräver riksdagens godkännande.

4.2 Behandlingsordning

Protokollen innehåller inte några bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan protokollen godkännas med enkel majoritet och förslagen till ikraftträdandelagar godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att

riksdagen godkänner de i London den 14 oktober 2005 upprättade protokollen till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, och att riksdagen godkänner att Finland avger en förklaring enligt vilken bestämmelserna i artikel 3 b i 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet kommer att tillämpas med iakttagande av straffrättens principer om ansvarsfrihet i familjerelationer.

Eftersom protokollen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i London den 14 oktober 2005 upprättade protokollet till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den myndighet som avses i artikel 8 a.15 i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet är i Finland Gränsbevakningsväsendet som ska ta emot och besvara framställningar om hjälp, bekräftelse av nationalitet och tillstånd att vidta andra lämpliga åtgärder.

På det förfarande enligt artikel 8 a i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet som gäller framställningar om hjälp tillämpas bestämmelserna i 9 kap. 2 a, 9, 9 b och 9 d – 9 h § i polislagen (872/2011) om lämnande och mottagande av internationellt bistånd.

3 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.

Lag

om 2005 års protokoll till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i London den 14 oktober 2005 upprättade protokollet till protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 19 december 2019

Statsminister

Sanna Marin

Utrikesminister Pekka Haavisto

Protokollen

2005 ÅRS PROTOKOLL TILL KONVENTIONEN FÖR BEKÄMPANDE AV BROTT MOT SJÖFARTENS SÄKERHET

INGRESS

*De stater som är parter i detta protokoll,
Som är parter i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, antagen i Rom den 10 mars 1988,*

Som erkänner att terroristhandlingar hotar internationell fred och säkerhet,

Som beaktar resolution A.924(22) beslutad av Internationella sjöfartsorganisationens församling som efterfrågar en översyn av befintliga internationella rättsliga och tekniska åtgärder och övervägande av nya åtgärder för att hindra och bekämpa terrorism mot fartyg och för att förbättra säkerheten ombord och i land och därigenom minska riskerna för passagerare, besättningar och hamnpersonal ombord på fartyg och i hamnområden och för fartyg och deras last,

Som är medvetna om förklaringen om åtgärder för att undanröja internationell terrorism, bifogad Förenta nationernas generalförsamlings resolution 49/60 av den 9 december 1994, i vilken, bland annat, Förenta nationernas medlemsstater högtidligen bekräftar sitt kategoriska fördömande av alla terrordåd, terrorismetoder och terrormanipulationer såsom brottsliga och oförsvarliga, var de än begås och vem som än begår dem, inbegripet handlingar som äventyrar de vänskapliga relationerna mellan stater och folk samt hotar staternas territoriella integritet och säkerhet,

Som uppmärksammar Förenta nationernas generalförsamlings resolution 51/210 av den 17 december 1996 och den förklaring till komplettering av 1994 års förklaring om åtgärder för att undanröja internationell terrorism som bifogades resolutionen,

Som erinrar om resolutionerna 1368 (2001) och 1373 (2001) av Förenta nationernas säkerhetsråd, som ger uttryck för en internationell

PROTOCOL OF 2005 TO THE CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF MARITIME NAVIGATION

PREAMBLE

*The States Parties to this Protocol,
Being Parties to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation done at Rome on 10 March 1988,*

Acknowledging that terrorist acts threaten international peace and security,

Mindful of resolution A.924(22) of the Assembly of the International Maritime Organization requesting the revision of existing international legal and technical measures and the consideration of new measures in order to prevent and suppress terrorism against ships and to improve security aboard and ashore, and thereby to reduce the risk to passengers, crews and port personnel on board ships and in port areas and to vessels and their cargoes,

Conscious of the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to United Nations General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting United Nations General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

vilja att bekämpa terrorism i alla dess former och yttringar och som tilldelar staterna uppgifter och ansvar samt beaktar det fortsatta hotet från terroristattacker,

Som också erinrar om Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004), som erkänner det trängande behovet för alla stater att vidta ytterligare verkningsfulla åtgärder för att förhindra spridning av kärnvapen eller kemiska eller biologiska vapen och dessas spridningsanordningar,

Som vidare erinrar om konventionen om brott och visa andra handlingar begångna ombord på luftfartyg, antagen i Tokyo den 14 september 1963, konventionen för bekämpande av olaga besittningstagande av luftfartyg, antagen i Haag den 16 december 1970, konventionen för bekämpande av brott mot den civila luftfartens säkerhet, antagen i Montreal den 23 september 1971, konventionen för förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 14 december 1973, den internationella konventionen om tagande av gisslan, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 17 december 1979, konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, antagen i Wien den 3 mars 1980, protokollet för bekämpande av våldsbrott på flygplatser som används för civil luftfart i internationell trafik, antaget i Montreal den 24 februari 1988, protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, antaget i Rom den 10 mars 1988, konventionen om märkning av plastiska sprängämnen i detekteringssyfte, antagen i Montreal den 1 mars 1991, den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 15 december 1997, den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 9 december 1999 och den internationella konventionen för bekämpande av nukleär terrorism, antagen av Förenta nationernas generalförsamling den 13 april 2005,

Recalling resolutions 1368 (2001) and 1373 (2001) of the United Nations Security Council, which reflect international will to combat terrorism in all its forms and manifestations, and which assigned tasks and responsibilities to States, and taking into account the continued threat from terrorist attacks,

Recalling also resolution 1540 (2004) of the United Nations Security Council, which recognizes the urgent need for all States to take additional effective measures to prevent the proliferation of nuclear, chemical or biological weapons and their means of delivery,

Recalling further the Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, done at Tokyo on 14 September 1963; the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970; the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971; the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973; the International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979; the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna on 26 October 1979 and amendments thereto adopted on 8 July 2005; the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988; the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988; the Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection, done at Montreal on 1 March 1991; the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997; the International Convention

Som beaktar betydelsen av Förenta nationernas havsrättskonvention, som antogs i Montego Bay den 10 december 1982, och på sedvänjan grundad internationell havsrätt,

Som tar hänsyn till Förenta nationernas generalförsamlings resolution 59/46, som bekräftade att internationellt samarbete såväl som åtgärder av stater för att bekämpa terrorism måste utföras i överensstämmelse med principerna i Förenta nationernas stadga, folkrätten och tillämpliga internationella konventioner, och till Förenta nationernas generalförsamlings resolution 59/24, som uppmanade staterna att bli parter i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet och dess protokoll, bjöd in staterna att delta i Internationella sjöfartsorganisationens juridiska kommittés översyn av de instrumenten för att förstärka medlen för att bekämpa sådana brott, inbegripet terroristhandlingar, och också uppmanade staterna att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa ett effektivt genomförande av instrumenten, särskilt genom lagstiftning, där så är lämpligt, som avser att tillförsäkra att det finns en lämplig ordning för att ingripa mot väpnade rån och terroristhandlingar till sjöss,

Som också tar hänsyn till betydelsen av ändringarna av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss och internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (ISPS), båda antagna av 2002 års konferens för de fördragslutande regeringarna till den konventionen, som upprättar en ändamålsenlig internationell teknisk struktur som innefattar samarbete mellan regeringar, förvaltningsorgan, nationella och lokala myndigheter samt sjöfarts- och hamnnäringarna för att upptäcka säkerhetsrisker och vidta förebyggande åtgärder mot händelser som äventyrar säkerheten för fartyg eller hamnanordningar som används vid internationell handel,

for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999, and the International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism adopted by the General Assembly of the United Nations on 13 April 2005,

Bearing in mind the importance of the United Nations Convention on the Law of the Sea done at Montego Bay, on 10 December 1982, and of the customary international law of the sea,

Considering resolution 59/46 of the United Nations General Assembly, which reaffirmed that international co-operation as well as actions by States to combat terrorism should be conducted in conformity with the principles of the Charter of the United Nations, international law and relevant international conventions, and resolution 59/24 of the United Nations General Assembly, which urged States to become parties to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and its Protocol, invited States to participate in the review of those instruments by the Legal Committee of the International Maritime Organization to strengthen the means of combating such unlawful acts, including terrorist acts, and also urged States to take appropriate measures to ensure the effective implementation of those instruments, in particular through the adoption of legislation, where appropriate, aimed at ensuring that there is a proper framework for responses to incidents of armed robbery and terrorist acts at sea,

Considering also the importance of the amendments to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, and of the International Ship and Port Facility Security (ISPS) Code, both adopted by the 2002 Conference of Contracting Governments to that Convention in establishing an appropriate international technical framework involving co-operation between Governments, Government agencies, national and local administrations and the shipping and port industries to detect security threats and take preventative measures against security incidents affecting ships or port facilities used in international trade,

Som dessutom tar hänsyn till Förenta nationernas generalförsamlings resolution 58/187, som åter fastslog att stater måste säkerställa att alla åtgärder som vidtas för att bekämpa terrorism överensstämmer med deras folkrättsliga åligganden, särskilt internationella mänskliga rättigheter samt flyktingrätt och humanitär rätt,

Som anser att det är nödvändigt att anta bestämmelser som kompletterar de bestämmelser som finns i konventionen för att bekämpa ytterligare former av våldshandlingar begångna av terrorister och som riktas mot den internationella sjöfartens säkerhet samt att förbättra bestämmelsernas effektivitet,

Har kommit överens om följande:

Artikel 1

I detta protokoll avses med

1. "konvention": konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, antagen i Rom den 10 mars 1988,

2. "organisation": Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), och

3. "generalsekreterare": organisationens generalsekreterare.

Artikel 2

Artikel 1 i konventionen ska ha följande lydelse:

"Artikel 1

1. Vid tillämpning av denna konvention avses med

a) "fartyg": alla slags farkoster som inte är permanent förankrade vid havsbotten, innefattande bärplansbåtar och svävarer, ubåtar och andra flytande farkoster,

b) "transport": att påbörja, anordna eller utöva effektiv kontroll, inbegripet befogenhet att fatta beslut, över förflyttning av en person eller ett föremål,

c) "allvarlig skada":

i) allvarlig kroppsskada,
ii) omfattande förstörelse av allmän plats, statlig eller annan offentlig anläggning, infra-

Considering further resolution 58/187 of the United Nations General Assembly, which reaffirmed that States must ensure that any measure taken to combat terrorism complies with their obligations under international law, in particular international human rights, refugee and humanitarian law,

Believing that it is necessary to adopt provisions supplementary to those of the Convention, to suppress additional terrorist acts of violence against the safety and security of international maritime navigation and to improve its effectiveness,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Protocol:

1. "Convention" means the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.

2. "Organization" means the International Maritime Organization (IMO).

3. "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

Article 1 of the Convention is amended to read as follows:

"Article 1

1. For the purposes of this Convention:

(a) "ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the seabed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

(b) "transport" means to initiate, arrange or exercise effective control, including decision-making authority, over the movement of a person or item.

(c) "serious injury or damage" means:

(i) serious bodily injury; or
(ii) extensive destruction of a place of public use, State or government facility, infrastructure facility, or public transportation system, resulting in major economic loss; or

strukturanläggning eller allmänt transportsystem, som resulterar i omfattande ekonomisk förlust, eller

iii) betydande skada på miljön, inbegripet luft, mark, vatten, flora och fauna,

d) "BCN-vapen":

i) "biologiska vapen", som utgör

1) mikrobiella eller andra biologiska medel, eller toxiner oavsett ursprung eller framställningssätt, av sådana typer och i sådana mängder som inte har berättigande för profylaktiska ändamål, skyddsändamål eller andra fredliga ändamål, eller

2) vapen, utrustning eller utspridningsanordningar avsedda att användas för sådana medel eller toxiner för fientliga ändamål eller i väpnad konflikt,

ii) "kemiska vapen" som, i förening eller var för sig, utgör

1) giftiga kemikalier och deras utgångsämnen, utom när de är avsedda för

A) industriella, jordbruks-, forsknings-, medicinska, farmaceutiska eller andra fredliga ändamål,

B) skyddsändamål, nämligen sådana ändamål som direkt anknyter till skydd mot giftiga kemikalier och till skydd mot kemiska vapen,

C) militära ändamål som inte är förbundna med användning av kemiska vapen och som inte är beroende av användningen av kemikaliers giftiga egenskaper som en metod för krigföring, eller

D) åtgärder för upprätthållande av lag och ordning, inbegripet inhemsk kravallbekämpning, så länge som typerna och mängderna är förenliga med sådana ändamål,

2) ammunition och anordningar som är särskilt utformade för att förorsaka död eller annan skada till följd av de giftiga egenskaperna hos de giftiga kemikalier som anges i punkt ii 1 och som skulle komma att släppas ut genom användning av ammunitionen eller anordningarna, eller

3) varje utrustning som är speciellt utformad för användning i direkt anslutning till att ammunition och anordningar enligt punkt ii 2 brukas,

iii) kärnvapen och andra kärnladdningar,

(iii) substantial damage to the environment, including air, soil, water, fauna, or flora.

(d) "BCN weapon" means:

(i) "biological weapons", which are:

(1) microbial or other biological agents, or toxins whatever their origin or method of production, of types and in quantities that have no justification for prophylactic, protective or other peaceful purposes; or

(2) weapons, equipment or means of delivery designed to use such agents or toxins for hostile purposes or in armed conflict.

(ii) "chemical weapons", which are, together or separately:

(1) toxic chemicals and their precursors, except where intended for:

(A) industrial, agricultural, research, medical, pharmaceutical or other peaceful purposes; or

(B) protective purposes, namely those purposes directly related to protection against toxic chemicals and to protection against chemical weapons; or

(C) military purposes not connected with the use of chemical weapons and not dependent on the use of the toxic properties of chemicals as a method of warfare; or

(D) law enforcement including domestic riot control purposes, as long as the types and quantities are consistent with such purposes;

(2) munitions and devices specifically designed to cause death or other harm through the toxic properties of those toxic chemicals specified in subparagraph (ii)(1), which would be released as a result of the employment of such munitions and devices;

(3) any equipment specifically designed for use directly in connection with the employment of munitions and devices specified in subparagraph (ii)(2).

(iii) nuclear weapons and other nuclear explosive devices.

(e) "toxic chemical" means any chemical which through its chemical action on life pro-

e) "giftig kemikalie": varje kemikalie som genom sin kemiska inverkan på livsprocesserna kan förorsaka död, tillfällig funktionsnedsättning eller bestående skada på människor eller djur; detta innefattar alla sådana kemikalier, oavsett ursprung eller produktionsmetod och oavsett om de producerats i anläggningar, ammunition eller någon annanstans,

f) "utgångsämne": varje kemisk reaktant som i något skede utgör del av tillverkningen, oavsett metod, av en giftig kemikalie; detta innefattar varje nyckelkomponent i ett kemiskt system av binär eller flerkomponenttyp,

g) "organisation": Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), och

h) "generalsekreterare": organisationens generalsekreterare.

2. I denna konvention har begreppen

a) "allmän plats", "statlig eller annan offentlig anläggning", "infrastruktur anläggning" och "allmänt transportsystem" samma betydelse som i den Internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister, antagen i New York den 15 december 1997, och

b) "atområbränsle" och "särskilt klyvbart material" samma betydelse som enligt Internationella atomenergiorganets (IAEA:s) stadgar, antagna i New York den 26 oktober 1956."

cesses can cause death, temporary incapacitation or permanent harm to humans or animals. This includes all such chemicals, regardless of their origin or of their method of production, and regardless of whether they are produced in facilities, in munitions or elsewhere.

(f) "precursor" means any chemical reactant which takes part at any stage in the production by whatever method of a toxic chemical. This includes any key component of a binary or multicomponent chemical system.

(g) "Organization" means the International Maritime Organization (IMO).

(h) "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

2. For the purposes of this Convention:

(a) the terms "place of public use", "State or government facility", "infrastructure facility", and "public transportation system" have the same meaning as given to those terms in the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, done at New York on 15 December 1997; and

(b) the terms "source material" and "special fissionable material" have the same meaning as given to those terms in the Statute of the International Atomic Energy Agency (IAEA), done at New York on 26 October 1956."

Artikel 3

Följande text läggs till som Artikel 2 a i konventionen:

"Artikel 2 a

1. Ingen bestämmelse i denna konvention ska inverka på andra rättigheter, skyldigheter och ansvar för stater och enskilda enligt folkrätten, särskilt ändamålen och grundsatserna i Förenta nationernas stadga och internationella mänskliga rättigheter samt internationell flyktingrätt och humanitär rätt.

2. Denna konvention är inte tillämplig på sådan verksamhet av väpnade styrkor under en väpnad konflikt – med den innebörd som dessa termer har i internationell humanitär rätt – som regleras av sådan rätt, och på den verksamhet som utövas av en stats försvarsmakt då denna fullgör sina officiella uppgifter, i den

Article 3

The following text is added as article 2bis of the Convention:

"Article 2bis

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international human rights, refugee and humanitarian law.

2. This Convention does not apply to the activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they

utsträckning som verksamheten regleras av andra folkrättsliga regler.

3. Ingen bestämmelse i denna konvention ska inverka på de rättigheter, skyldigheter och det ansvar som enligt fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, antaget i Washington, London och Moskva den 1 juli 1968, konventionen om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstöring, antagen i Washington, London och Moskva den 10 april 1972 eller konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring, antagen i Paris den 13 januari 1993, tillkommer stater som är parter i sådana traktater.”

Artikel 4

1. Inledningen till artikel 3.1 i konventionen ersätts med följande text:

”En brottslig handling i den mening som avses i denna konvention begår den som rättsstridigt och uppsåtligt”

2. Artikel 3.1 f i konventionen ersätts med följande text:

”f) meddelar uppgift som den personen vet är falsk och därigenom äventyrar ett fartygs säkra fart.”

3. Artikel 3.1 g i konventionen upphävs.

4. Artikel 3.2 i konventionen ersätts med följande text:

”2. En brottslig handling begår även den som hotar att begå något av de brott som anges i punkterna 1 b, c och e, om hotet är ägnat att äventyra ifrågavarande fartygs säkra fart och, om så krävs enligt bestämmelser i nationell lag, syftar till att förmå en fysisk eller juridisk person att utföra eller avstå från en handling.”

5. Följande text läggs till som artikel 3 a i konventionen:

”Artikel 3 a

1. En brottslig handling i den mening som avses i denna konvention begår den som rättsstridigt och uppsåtligt

are governed by other rules of international law.

3. Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, done at Washington, London and Moscow on 1 July 1968, the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction, done at Washington, London and Moscow on 10 April 1972, or the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction, done at Paris on 13 January 1993, of States Parties to such treaties.”

Article 4

1. The chapeau of article 3, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

“Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:”

2. Article 3, paragraph 1(f) of the Convention is replaced by the following text:

“(f) communicates information which that person knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship.”

3. Article 3, paragraph 1(g) of the Convention is deleted.

4. Article 3, paragraph 2 of the Convention is replaced by the following text:

“2. Any person also commits an offence if that person threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraphs 1 (b), (c), and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.”

5. The following text is added as article 3bis of the Convention:

“Article 3bis

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

a) när avsikten med handlingen, på grund av dess beskaffenhet eller sammanhang, är att injaga skräck i en befolkning eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller avstå från att vidta en handling

i) mot eller ombord på ett fartyg använder eller från ett fartyg avlossar eller frigör sprängämne, radioaktivt material eller BCN-vapen på ett sätt som orsakar eller som är ägnat att orsaka dödsfall eller allvarlig skada,

ii) släpper ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen, som inte omfattas av punkt a i, från ett fartyg i sådan mängd eller koncentration att det orsakar eller är ägnat att orsaka dödsfall eller allvarlig skada,

iii) använder ett fartyg på ett sätt som orsakar dödsfall eller allvarlig skada, eller

iv) hotar, med eller utan villkor, om så krävs enligt bestämmelser i nationell lag, att begå ett sådant brott som anges i punkt a i, ii eller iii, eller

b) ombord på ett fartyg transporterar:

i) sprängämne eller radioaktivt material, med vetskap om att det är avsett att användas för att orsaka, eller för hot om att orsaka, om så krävs enligt bestämmelser i nationell lag, dödsfall eller allvarlig skada med avsikten att injaga skräck i en befolkning eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller avstå från att vidta en handling,

ii) BCN-vapen, med vetskap om att det är ett BCN-vapen enligt definitionen i artikel 1,

iii) atområbränsle, särskilt klyvbart material, eller utrustning eller material som är speciellt utformat eller anpassat för att förädla, använda eller tillverka särskilt klyvbart material, med vetskap om att det är avsett att användas i verksamhet med kärnladdning eller annan kärnteknisk verksamhet som inte omfattas av säkerhetsåtgärder i enlighet med ett avtal om fullständiga säkerhetsåtgärder med IAEA, eller

iv) utrustning, material eller mjukvara eller närliggande teknik som påtagligt bidrar till utformning, tillverkning eller spridning av ett BCN-vapen, med avsikten att de ska användas för sådant syfte.

2. Det utgör inte ett brott i den mening som avses i denna konvention att transportera ett föremål eller material som omfattas av punkt

(a) when the purpose of the act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act:

(i) uses against or on a ship or discharges from a ship any explosive, radioactive material or BCN weapon in a manner that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or

(ii) discharges, from a ship, oil, liquefied natural gas, or other hazardous or noxious substance, which is not covered by subparagraph (a)(i), in such quantity or concentration that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or

(iii) uses a ship in a manner that causes death or serious injury or damage; or

(iv) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, to commit an offence set forth in subparagraph (a)(i),(ii) or (iii); or

(b) transports on board a ship:

(i) any explosive or radioactive material, knowing that it is intended to be used to cause, or in a threat to cause, with or without a condition, as is provided for under national law, death or serious injury or damage for the purpose of intimidating a population, or compelling a government or an international organization to do or to abstain from doing any act; or

(ii) any BCN weapon, knowing it to be a BCN weapon as defined in article 1; or

(iii) any source material, special fissionable material, or equipment or material especially designed or prepared for the processing, use or production of special fissionable material, knowing that it is intended to be used in a nuclear explosive activity or in any other nuclear activity not under safeguards pursuant to an IAEA comprehensive safeguards agreement; or

(iv) any equipment, materials or software or related technology that significantly contributes to the design, manufacture or delivery of a BCN weapon, with the intention that it will be used for such purpose.

1 b iii eller, i den utsträckning det hänför sig till ett kärnvapen eller annan kärnladdning, punkt 1 b iv, om föremålet eller materialet transporteras till eller från territoriet till en stat som är part i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, eller annars transporteras under en sådan stats kontroll, när

a) förflyttningen eller mottagandet, inbegripet när det sker inom en stat, av föremålet eller materialet inte strider mot en sådan stats skyldigheter enligt fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, och

b) om föremålet eller materialet är avsett för avfyrningssystemet för ett kärnvapen eller annan kärnladdning som hör till en stat som är part i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, innehavet av ett sådant vapen eller en sådan anordning inte strider mot den statens skyldigheter enligt det fördraget.”

6. Följande text läggs till som artikel 3 b i konventionen:

”Artikel 3 b

En brottslig handling i den mening som avses avses i denna konvention begår den som rättsstridigt och uppsåtligt transporterar en annan person ombord på ett fartyg med vetskap om att den personen har begått en gärning som utgör ett brott enligt artikel 3, 3 a eller 3 c eller enligt någon av de överenskomelser som anges i bilagan, och med uppsåt att hjälpa den personen att undkomma lagföring.”

7. Följande text läggs till som artikel 3 c i konventionen:

”Artikel 3 c

En brottslig handling i den mening som avses i denna konvention begår även den som

a) rättsstridigt och uppsåtligt skadar eller dödar en person i samband med något av de brott som anges i artikel 3.1, artikel 3 a eller artikel 3 b,

b) försöker begå ett sådant brott som anges i artikel 3.1, artikel 3 a.1 a i, ii eller iii eller punkt a i denna artikel,

c) medverkar till ett sådant brott som anges i artikel 3, artikel 3 a, artikel 3 b eller punkt a eller b i denna artikel,

2. It shall not be an offence within the meaning of this Convention to transport an item or material covered by paragraph 1(b)(iii) or, insofar as it relates to a nuclear weapon or other nuclear explosive device, paragraph 1(b)(iv), if such item or material is transported to or from the territory of, or is otherwise transported under the control of, a State Party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons where:

(a) the resulting transfer or receipt, including internal to a State, of the item or material is not contrary to such State Party's obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and,

(b) if the item or material is intended for the delivery system of a nuclear weapon or other nuclear explosive device of a State Party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the holding of such weapon or device is not contrary to that State Party's obligations under that Treaty.”

6. The following text is added as article 3ter of the Convention:

”Article 3ter

Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally transports another person on board a ship knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in article 3, 3bis or 3quater or an offence set forth in any treaty listed in the Annex, and intending to assist that person to evade criminal prosecution.”

7. The following text is added as article 3quater of the Convention:

”Article 3quater

Any person also commits an offence within the meaning of this Convention if that person:

(a) unlawfully and intentionally injures or kills any person in connection with the commission of any of the offences set forth in article 3, paragraph 1, article 3bis, or article 3ter; or

(b) attempts to commit an offence set forth in article 3, paragraph 1, article 3bis, paragraph 1(a)(i), (ii) or (iii), or subparagraph (a) of this article; or

d) värvar eller instruerar andra att begå ett sådant brott som anges i artikel 3, artikel 3 a, artikel 3 b eller punkt a eller b i denna artikel, eller

e) bidrar till att en grupp personer, som handlar med ett gemensamt syfte, begår ett eller flera sådana brott som anges i artikel 3, artikel 3 a, artikel 3 b eller punkt a eller b i denna artikel, under förutsättning att bidraget lämnas uppsåtligt och antingen

i) i syfte att främja gruppens brottsliga verksamhet eller brottsliga syfte, om verksamheten eller syftet innefattar att begå sådant brott som anges i artikel 3, 3 a eller 3 b, eller

ii) med vetskap om gruppens avsikt att begå ett sådant brott som anges i Artikel 3, 3 a eller 3 b.”

(c) participates as an accomplice in an offence set forth in article 3, article 3bis, article 3ter, or subparagraph (a) or (b) of this article; or

(d) organizes or directs others to commit an offence set forth in article 3, article 3bis, article 3ter, or subparagraph (a) or (b) of this article; or

(e) contributes to the commission of one or more offences set forth in article 3, article 3bis, article 3ter or subparagraph (a) or (b) of this article, by a group of persons acting with a common purpose, intentionally and either:

(i) with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in article 3, 3bis or 3ter; or

(ii) in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in article 3, 3bis or 3ter.”

Artikel 5

1. Artikel 5 i konventionen ersätts med följande text:

”Varje stat som är part ska belägga de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c med lämpliga straff och därvid beakta brottens allvarliga karaktär.”

2. Följande text läggs till som artikel 5 a i konventionen:

”Artikel 5 a

1. Varje stat som är part ska, i överensstämmelse med sina nationella rättsliga principer vidta de åtgärder som fordras för att möjliggöra att en juridisk person som befinner sig inom dess territorium eller är stiftad i enlighet med dess lagar ställs till ansvar när en person som är ansvarig för ledningen eller kontrollen av denna juridiska person i denna sin egenkap har begått ett brott som avses i denna konvention. Ansvarsskyldigheten kan vara av straffrättslig, civilrättslig eller administrativ natur.

2. Lagföringen ska genomföras utan att det ska inverka på det straffrättsliga ansvaret för de personer som har begått brotten.

Article 5

1. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

“Each State Party shall make the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.”

2. The following text is added as article 5bis of the Convention:

“Article 5bis

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in this Convention. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with

3. Varje stat som är part ska särskilt tillse att juridiska personer som är skyldiga enligt punkt 1 underkastas effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga, civilrättsliga eller administrativa sanktioner. Påföljderna kan innefatta ekonomiska sanktioner.”

Artikel 6

1. Inledningen till artikel 6.1 i konventionen ersätts med följande text:

”1. Varje stat som är part ska vidta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att den ska kunna utöva sin domsrätt i fråga om de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c när brottet har begåtts”

2. Artikel 6.3 i konventionen ersätts med följande text:

”3. En stat som är part och som har infört i punkt 2 nämnd domsrätt ska underrätta generalsekreteraren. Om en sådan stat senare upphäver denna domsrätt, ska den underrätta generalsekreteraren.”

3. Artikel 6.4 i konventionen ersätts med följande text:

”4. Varje stat som är part ska vidta nödvändiga åtgärder för att kunna utöva sin domsrätt beträffande de i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c angivna brotten i de fall då den misstänkte uppehåller sig inom dess territorium och den inte utlämnar den misstänkte till någon av de stater som är parter och som har infört domsrätt i överensstämmelse med punkterna 1 och 2 i denna artikel.”

Artikel 7

Följande text läggs till som bilagan till konventionen:

”BILAGA

1. Konventionen för bekämpande av olaga besittningstagande av luftfartyg, antagen i Haag den 16 december 1970.

2. Konventionen för bekämpande av brott mot den civila luftfartens säkerhet, antagen i Montreal den 23 september 1971.

3. Konventionen för förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer, antagen av

paragraph 1 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.”

Article 6

1. The chapeau of article 6, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

“1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater when the offence is committed.”

2. Article 6, paragraph 3 of the Convention is replaced by the following text:

“3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.”

3. Article 6, paragraph 4 of the Convention is replaced by the following text:

“4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite the alleged offender to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.”

Article 7

The following text is added as the Annex to the Convention:

“ANNEX

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.

2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.

3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents,

Förenta nationernas generalförsamling i New York den 14 december 1973.

4. Internationell konvention om tagande av gisslan, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 17 december 1979.

5. Konvention om fysiskt skydd av kärnämne, antagen i Wien den 3 mars 1980.

6. Protokoll för bekämpande av våldsbrott på flygplatser som används för civil luftfart i internationell trafik, antaget i Montreal den 24 februari 1988.

7. Protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, antaget i Rom den 10 mars 1988.

8. Internationell konvention om bekämpande av bombattentat av terrorister, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 15 december 1997.

9. Internationell konvention om bekämpande av finansiering av terrorism, antagen av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 9 december 1999.”

Artikel 8

1. Artikel 8.1 i konventionen ersätts med följande text:

”1. Befälhavaren på ett fartyg som är registrerat i en stat som är part (”flaggstaten”) får till myndigheterna i varje annan stat som är part (den ”mottagande staten”) överlämna en person som befälhavaren skäligen misstänker för att ha begått något av de i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c nämnda brotten.”

2. Följande text tas in som artikel 8 a i konventionen:

”Artikel 8 a

1. Stater som är parter ska samarbeta i största möjliga utsträckning, på ett sätt som överensstämmer med folkrätten, för att förebygga och bekämpa olagliga handlingar som omfattas av denna konvention och ska så skyndsamt som möjligt besvara framställningar enligt denna artikel.

adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.

4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.

5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna on 26 October 1979.

6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.

7. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.

8. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

9. International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999.”

Article 8

1. Article 8, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

“1. The master of a ship of a State Party (the “flag State”) may deliver to the authorities of any other State Party (the “receiving State”) any person who the master has reasonable grounds to believe has committed an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter, or 3quater.”

2. The following text is added as article 8bis of the Convention:

“Article 8bis

1. States Parties shall co-operate to the fullest extent possible to prevent and suppress unlawful acts covered by this Convention, in conformity with international law, and shall respond to requests pursuant to this article as expeditiously as possible.

2. Each request pursuant to this article should, if possible, contain the name of the

2. Varje framställning enligt denna artikel bör, om möjligt, innehålla det misstänkta fartygets namn, IMO:s identifikationsnummer för fartyget, registreringshamnen, ursprungs- respektive ankomsthavn och all annan relevant information. Om en framställning framförs muntligen, ska den stat som gör framställningen bekräfta denna skriftligen så snart det är möjligt. Den stat till vilken en skriftlig eller muntlig framställning har riktats ska omedelbart bekräfta att den mottagit framställningen.

3. Stater som är parter ska beakta de faror och svårigheter som är förenade med att borda ett fartyg till sjöss och att genomöka dess last samt överväga om andra lämpliga åtgärder som de berörda staterna kommit överens om kan genomföras säkrare i nästa angränsningshamn eller på någon annan plats.

4. En stat som är part och som har skälig anledning att misstänka att ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås och som involverar ett fartyg som för dess flagg, får begära hjälp av andra stater som är parter för att förhindra eller bekämpa brottet. De stater som är parter och som tar emot en sådan begäran ska lämna den begärda hjälpen inom ramen för de medel som står till buds för dem.

5. Närhelst tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän i en stat som är part (den ”påkallande staten”) upptäcker ett fartyg som för en annan stats flagg eller uppvisar en annan stats registreringsmärken (den ”första staten”) och som befinner sig till havs utanför en stats territorialhav och den påkallande staten har skälig anledning att misstänka att fartyget eller en person ombord på fartyget har varit, är eller är på väg att bli involverad i ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c, och den påkallande staten vill borda fartyget

a) ska den begära, i enlighet med punkterna 1 och 2, att den första staten bekräftar den åberopade nationaliteten,

b) om nationaliteten bekräftas, ska den påkallande staten begära den första statens (i det följande benämnd ”flaggstaten”) tillstånd att borda fartyget och att vidta lämpliga åtgärder med avseende på fartyget, vilket kan omfatta att stoppa, borda och genomöka fartyget, dess last och personer ombord samt att förhöra

suspect ship, the IMO ship identification number, the port of registry, the ports of origin and destination, and any other relevant information. If a request is conveyed orally, the requesting Party shall confirm the request in writing as soon as possible. The requested Party shall acknowledge its receipt of any written or oral request immediately.

3. States Parties shall take into account the dangers and difficulties involved in boarding a ship at sea and searching its cargo, and give consideration to whether other appropriate measures agreed between the States concerned could be more safely taken in the next port of call or elsewhere.

4. A State Party that has reasonable grounds to suspect that an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed involving a ship flying its flag, may request the assistance of other States Parties in preventing or suppressing that offence. The States Parties so requested shall use their best endeavours to render such assistance within the means available to them.

5. Whenever law enforcement or other authorized officials of a State Party (“the requesting Party”) encounter a ship flying the flag or displaying marks of registry of another State Party (“the first Party”) located seaward of any State’s territorial sea, and the requesting Party has reasonable grounds to suspect that the ship or a person on board the ship has been, is or is about to be involved in the commission of an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater, and the requesting Party desires to board,

(a) it shall request, in accordance with paragraphs 1 and 2 that the first Party confirm the claim of nationality, and

(b) if nationality is confirmed, the requesting Party shall ask the first Party (hereinafter referred to as “the flag State”) for authorization to board and to take appropriate measures with regard to that ship which may include stopping, boarding and searching the ship, its cargo and persons on board, and questioning the persons on board in order to determine if

personer ombord för att avgöra om ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås, och c) flaggstaten ska antingen

i) ge den påkallande staten tillstånd att borda fartyget och att vidta lämpliga åtgärder enligt punkt b, på de villkor som den kan ställa upp enligt punkt 7,

ii) genomföra bordningen och genomsökningen med sina egna tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra tjänstemän,

iii) genomföra bordningen och genomsökningen tillsammans med den påkallande staten, på de villkor som den kan uppställa enligt punkt 7, eller

iv) neka tillstånd att borda och genomsöka fartyget.

Den påkallande staten får inte borda fartyget eller vidta sådana åtgärder som anges i punkt b utan flaggstatens uttryckliga tillstånd.

d) När en stat som är part deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, eller därefter, får den underrätta generalsekreteraren om att i fråga om fartyg som för dess flagg eller uppvisar dess registreringsmärken, får den påkallande staten tillåtelse att borda och genomsöka fartyget, dess last och personer ombord samt att förhöra personer ombord för att finna och granska dokumentation om dess nationalitet och avgöra om ett sådant brott som avses i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås, om inte den första staten har svarat inom fyra timmar efter att den bekräftat mottagandet av en begäran om bekräftelse av nationalitet.

e) När en stat som är part deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, eller därefter, får den underrätta generalsekreteraren om att i fråga om fartyg som för dess flagg eller uppvisar dess registreringsmärken, får den påkallande staten borda och genomsöka fartyget, dess last och personer ombord samt förhöra personerna ombord för att avgöra om ett sådant brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har begåtts, begås eller är på väg att begås.

De underrättelser som lämnas enligt denna punkt kan återkallas när som helst.

an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed, and

(c) the flag State shall either:

(i) authorize the requesting Party to board and to take appropriate measures set out in subparagraph (b), subject to any conditions it may impose in accordance with paragraph 7; or

(ii) conduct the boarding and search with its own law enforcement or other officials; or

(iii) conduct the boarding and search together with the requesting Party, subject to any conditions it may impose in accordance with paragraph 7; or

(iv) decline to authorize a boarding and search.

The requesting Party shall not board the ship or take measures set out in subparagraph (b) without the express authorization of the flag State.

(d) Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may notify the Secretary-General that, with respect to ships flying its flag or displaying its mark of registry, the requesting Party is granted authorization to board and search the ship, its cargo and persons on board, and to question the persons on board in order to locate and examine documentation of its nationality and determine if an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed, if there is no response from the first Party within four hours of acknowledgement of receipt of a request to confirm nationality.

(e) Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may notify the Secretary-General that, with respect to ships flying its flag or displaying its mark of registry, the requesting Party is authorized to board and search a ship, its cargo and persons on board, and to question the persons on board in order to determine if an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed. The notifications

6. När bevis på sådant handlande som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c har påträffats med anledning av bordning som genomförts enligt denna artikel, får flaggstaten ge tillstånd till den påkallande staten hålla kvar fartyget, last och personer ombord i avvaktan på instruktioner från flaggstaten om hur den ska förfara. Den påkallande staten ska omedelbart underätta flaggstaten om resultatet av bordning, genomsökning och kvarhållande som genomförts enligt denna artikel. Den påkallande staten ska också omedelbart informera flaggstaten om den påträffat bevis om olaglig verksamhet som inte omfattas av denna konvention.

7. Flaggstaten får, i den utsträckning det är förenligt med de övriga bestämmelserna i denna konvention, förena sitt tillstånd enligt punkt 5 eller 6 med villkor, inbegripet att få ytterligare information från den påkallande staten, och villkor som gäller ansvaret för och omfattningen av de åtgärder som ska vidtas. Inga ytterligare åtgärder får vidtas utan flaggstatens uttryckliga tillstånd, utom när det är nödvändigt för att avvärja en överhängande fara för personers liv eller om åtgärderna har stöd i relevanta bilaterala eller multilaterala överenskommelser.

8. Flaggstaten har i fråga om alla bordningar enligt denna artikel rätt att utöva domsrätt över ett kvarhållet fartyg, last eller andra föremål och personer ombord, inbegripet beslag, förverkande, frihetsberövande och åtal. Flaggstaten får dock, i enlighet med sina grundlagar och sin lagstiftning, medge att en annan stat som har domsrätt enligt artikel 6 utövar domsrätten.

9. När åtgärder som tillåts enligt denna artikel utförs, ska användandet av våld undvikas utom när det är nödvändigt för att garantera säkerheten för tjänstemännen och personerna ombord eller om tjänstemännen hindras att utöva de åtgärder som omfattas av tillståndet. Våldsanvändningen enligt denna artikel får inte vara mer omfattande än som med hänsyn till omständigheterna är nödvändigt och försvarligt.

10. Säkerhetsåtgärder:

a) När en stat som är part vidtar åtgärder mot ett fartyg enligt denna artikel ska den

made pursuant to this paragraph can be withdrawn at any time.

6. When evidence of conduct described in article 3, 3bis, 3ter or 3quater is found as the result of any boarding conducted pursuant to this article, the flag State may authorize the requesting Party to detain the ship, cargo and persons on board pending receipt of disposition instructions from the flag State. The requesting Party shall promptly inform the flag State of the results of a boarding, search, and detention conducted pursuant to this article. The requesting Party shall also promptly inform the flag State of the discovery of evidence of illegal conduct that is not subject to this Convention.

7. The flag State, consistent with the other provisions of this Convention, may subject its authorization under paragraph 5 or 6 to conditions, including obtaining additional information from the requesting Party, and conditions relating to responsibility for and the extent of measures to be taken. No additional measures may be taken without the express authorization of the flag State, except when necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or where those measures derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

8. For all boardings pursuant to this article, the flag State has the right to exercise jurisdiction over a detained ship, cargo or other items and persons on board, including seizure, forfeiture, arrest and prosecution. However, the flag State may, subject to its constitution and laws, consent to the exercise of jurisdiction by another State having jurisdiction under article 6.

9. When carrying out the authorized actions under this article, the use of force shall be avoided except when necessary to ensure the safety of its officials and persons on board, or where the officials are obstructed in the execution of the authorized actions. Any use of force pursuant to this article shall not exceed the minimum degree of force which is necessary and reasonable in the circumstances.

10. Safeguards:

i) ta vederbörlig hänsyn till vikten av att inte äventyra säkerheten för människoliv till sjöss,
 ii) säkerställa att alla personer ombord behandlas på ett sätt som respekterar deras grundläggande mänskliga värdighet, och som står i överensstämmelse med tillämpliga folkrättsliga bestämmelser, inbegripet internationell humanitär rätt,

iii) säkerställa att bordning och genomsökning enligt denna artikel utförs i enlighet med tillämpliga folkrättsliga regler,

iv) ta vederbörlig hänsyn till säkerheten för fartyget och dess last,

v) ta vederbörlig hänsyn till vikten av att inte störa flaggstatens kommersiella eller rättsliga intressen,

vi) med tillgängliga medel säkerställa att alla åtgärder som vidtas med avseende på fartyget är under omständigheterna miljömässigt hållbara,

vii) säkerställa att de personer ombord mot vilka rättsliga förfaranden kan komma att inledas med anledning av något av de brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c oberoende av plats erbjuds det skydd som anges i artikel 10.2,

viii) säkerställa att fartygets befälhavare underrättas om konventionsstatens avsikt att borda fartyget och erbjuds, eller har erbjudits, möjlighet att kontakta fartygets ägare och flaggstaten så snart som möjligt, och

ix) vidta rimliga åtgärder för att undvika att ett fartyg kvarhålls eller försenas utan tillräcklig grund.

b) Med utgångspunkten att tillstånd att borda ett fartyg inte i sig utgör grund för skadeståndsskyldighet, är stater som är parter ansvariga för all skada, men eller förlust som de orsakat och som härrör från åtgärder som vidtagits enligt denna artikel om

i) motiven för åtgärderna visade sig vara ogrundade, förutsatt dock att fartyget inte begått någon handling som rättfärdigar de vidtagna åtgärderna, eller

ii) åtgärderna är olagliga eller går utöver vad som rimligen kunde krävas i ljuset av den information som varit tillgänglig för att genomföra bestämmelserna i denna artikel.

Stater som är parter ska tillhandahålla effektiva rättsmedel beträffande skadan, menet eller förlusten.

(a) Where a State Party takes measures against a ship in accordance with this article, it shall:

(i) take due account of the need not to endanger the safety of life at sea;

(ii) ensure that all persons on board are treated in a manner which preserves their basic human dignity, and in compliance with the applicable provisions of international law, including international human rights law;

(iii) ensure that a boarding and search pursuant to this article shall be conducted in accordance with applicable international law;

(iv) take due account of the safety and security of the ship and its cargo;

(v) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State;

(vi) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the ship or its cargo is environmentally sound under the circumstances;

(vii) ensure that persons on board against whom proceedings may be commenced in connection with any of the offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater are afforded the protections of paragraph 2 of article 10, regardless of location;

(viii) ensure that the master of a ship is advised of its intention to board, and is, or has been, afforded the opportunity to contact the ship's owner and the flag State at the earliest opportunity; and

(ix) take reasonable efforts to avoid a ship being unduly detained or delayed.

(b) Provided that authorization to board by a flag State shall not per se give rise to its liability, States Parties shall be liable for any damage, harm or loss attributable to them arising from measures taken pursuant to this article when:

(i) the grounds for such measures prove to be unfounded, provided that the ship has not committed any act justifying the measures taken; or

(ii) such measures are unlawful or exceed those reasonably required in light of available information to implement the provisions of this article.

c) Om en stat som är part vidtar åtgärder med avseende på ett fartyg i enlighet med denna konvention, ska den beakta kravet att inte inkräkta på eller påverka

i) kuststaters rättigheter och skyldigheter och utövande av domsrätt enligt den internationella havsrätten, eller

ii) flaggstatens rätt att utöva domsrätt och kontroll över administrativa, tekniska och sociala angelägenheter som berör fartyget.

d) Alla åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel ska genomföras av tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän på örlogsfartyg eller militärt luftfartyg, eller andra fartyg eller luftfartyg som bär tydliga märken som visar att de är i statens tjänst och vederbörligen bemyndigade, och utan hinder av artiklarna 2 och 2 a, ska bestämmelserna i denna artikel tillämpas.

e) I denna artikel avses med ”tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän” uniformerad eller annars tydligt identifierbar personal vid brottsbekämpande eller annan statlig myndighet som är vederbörligen bemyndigad av sin regering. För de särskilda brottsbekämpande åtgärder som omfattas av denna konvention ska tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän uppvisa av staten utfärdade tillbörliga identitetshandlingar som fartygets befälhavare ska ha möjlighet att granska vid bordning.

11. Denna artikel är inte tillämplig på och begränsar inte bordning av fartyg som utförs av en stat som är part, i enlighet med folkrätten, till havs utanför en stats territorialhav, inbegripet bordning som grundas på besöksrätten, tillhandahållande av hjälp åt personer, fartyg och egendom i nöd eller fara, eller på bemyndigande från flaggstaten att vidta åtgärder för att upprätthålla lag och ordning eller annan åtgärd.

12. Stater som är parter uppmanas att utveckla grundläggande förfaranden för gemensamma insatser enligt denna artikel och att rådgöra, efter vad som är lämpligt, med andra

States Parties shall provide effective recourse in respect of such damage, harm or loss.

(c) Where a State Party takes measures against a ship in accordance with this Convention, it shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

(i) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or

(ii) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the ship.

(d) Any measure taken pursuant to this article shall be carried out by law enforcement or other authorized officials from warships or military aircraft, or from other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorized to that effect and, notwithstanding articles 2 and 2bis, the provisions of this article shall apply.

(e) For the purposes of this article “law enforcement or other authorized officials” means uniformed or otherwise clearly identifiable members of law enforcement or other government authorities duly authorized by their government. For the specific purpose of law enforcement under this Convention, law enforcement or other authorized officials shall provide appropriate government-issued identification documents for examination by the master of the ship upon boarding.

11. This article does not apply to or limit boarding of ships conducted by any State Party in accordance with international law, seaward of any State’s territorial sea, including boardings based upon the right of visit, the rendering of assistance to persons, ships and property in distress or peril, or an authorization from the flag State to take law enforcement or other action.

12. States Parties are encouraged to develop standard operating procedures for joint opera-

stater som är parter i syfte att harmonisera sådana grundläggande förfaranden för genomförande av insatser.

13. Stater som är parter får träffa överenskommelser eller komma överens om ordningar sinsemellan för att underlätta sådana insatser för att upprätthålla lag och ordning som vidtas i enlighet med denna artikel.

14. Varje stat som är part ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att tjänstemän med uppgift att upprätthålla lag och ordning eller andra behöriga tjänstemän och sådana tjänstemän från andra stater som är parter och som handlar på deras uppdrag är bemyndigade att vidta åtgärder enligt denna artikel.

15. När en stat som är part deponerar sitt ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument, eller därefter, ska staten utse den myndighet eller, om så behövs, de myndigheter som ska ta emot och besvara framställningar om hjälp, bekräftelse av nationalitet och tillstånd att vidta lämpliga åtgärder. Generalsekreteraren ska underrättas om utsedda myndigheter och om kontaktuppgifter inom en månad från det att staten blev part och ska därefter underrätta alla andra stater som är parter inom en månad efter utseendet. Varje stat som är part ansvarar för att genom generalsekreteraren lämna omedelbar underrättelse om varje ändring av utseendet eller kontaktuppgifterna.”

Artikel 9

Artikel 10.2 ersätts med följande text:

”2. Den som tas i fängsligt förvar eller gentemot vilken andra åtgärder vidtas eller förfaranden genomförs med stöd av denna konvention, ska garanteras en rättvis behandling som innefattar åtnjutandet av alla rättigheter och garantier i enlighet med lagstiftningen i den stat inom vars territorium personen befinner sig och i enlighet med tillämpliga folkrättsliga bestämmelser, däribland principerna om de mänskliga rättigheterna.”

Artikel 10

tions pursuant to this article and consult, as appropriate, with other States Parties with a view to harmonizing such standard operating procedures for the conduct of operations.

13. States Parties may conclude agreements or arrangements between them to facilitate law enforcement operations carried out in accordance with this article.

14. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that its law enforcement or other authorized officials, and law enforcement or other authorized officials of other States Parties acting on its behalf, are empowered to act pursuant to this article.

15. Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State Party shall designate the authority, or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of nationality, and for authorization to take appropriate measures. Such designation, including contact information, shall be notified to the Secretary-General within one month of becoming a Party, who shall inform all other States Parties within one month of the designation. Each State Party is responsible for providing prompt notice through the Secretary-General of any changes in the designation or contact information.”

Article 9

Article 10, paragraph 2 is replaced by the following text:

“2. Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.”

Article 10

1. Artikel 11.1–11.4 ersätts med följande text:

”1. De brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c ska anses vara utlämningsbara enligt gällande utlämningsavtal mellan de stater som är parter. Stater som är parter åtar sig att uppta sådana brott bland de utlämningsbara brotten i varje framtida utlämningsavtal mellan dem.

2. Om en stat som är part, vilken gör utlämning beroende av förekomsten av ett avtal, mottar en utlämningsframställning från en annan stat som är part, med vilken den inte har något utlämningsavtal, kan den anmodade staten, om den så önskar, betrakta denna konvention som laglig grund för utlämning för de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c. För utlämning ska gälla de övriga villkor som föreskrivs i den anmodade statens lag.

3. Stater som är parter, vilka inte gör utlämning beroende av förekomsten av ett avtal, ska sinsemellan betrakta de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c som utlämningsbara, varvid dock de villkor som föreskrivs i den anmodade statens lag ska gälla.

4. Om så är nödvändigt, ska de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c i fråga om utlämning mellan stater som är parter behandlas som om de hade begåtts inte endast på den plats där de ägde rum utan även på en plats inom jurisdiktionsområdet för den stat som är part, vilken gör utlämningsframställningen.”

2. Följande text läggs till som artikel 11 a i konventionen:

”Artikel 11 a

Inget av de brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c ska med avseende på utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp betraktas som ett politiskt brott, ett brott förknippat med ett politiskt brott eller ett brott inspirerat av politiska motiv. Följaktligen får en framställning om utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp som grundar sig på ett sådant brott inte avslås endast av det skälet att framställningen avser ett politiskt brott, ett brott förknippat med ett politiskt brott eller ett brott inspirerat av politiska motiv.”

3. Följande text läggs till som artikel 11 b i konventionen.

”Artikel 11 b

1. Article 11, paragraphs 1, 2, 3 and 4 are replaced by the following text:

“1. The offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State Party.

4. If necessary, the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.”

2. The following text is added as article 11bis, of the Convention:

“Article 11bis

None of the offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.”

Ingen bestämmelse i denna konvention ska tolkas så att utlämningskyldighet eller skyldighet att lämna ömsesidig rättslig hjälp uppkommer om den anmodade staten har grundad anledning att anta att en framställning om utlämning för brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c eller om ömsesidig rättslig hjälp avseende sådant brott har gjorts i syfte att åtala eller straffa en person i anledning av dennas ras, trosbekännelse, nationalitet, etniska ursprung, politiska uppfattning eller kön, eller att bifall till framställningen skulle vara till men för den personens ställning av något av dessa skäl.”

Artikel 11

1. Artikel 12.1 i konventionen ersätts med följande text:

”1. Stater som är parter ska lämna varandra största möjliga bistånd vid straffrättsliga förfaranden som inletts med anledning av brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c, häri inbegripet tillhandahållande av bevismaterial som de förfogar över och som behövs vid förfarandet.”

2. Följande text läggs till som artikel 12 a i konventionen:

”Artikel 12 a

1. En person som är i fängsligt förvar eller undergår verkställighet av en påföljd inom territoriet för en stat som är part och vars närvaro i en annan stat som är part begärs för identifiering, vittnesmål eller annan medverkan för att få fram bevisning för utredning av eller åtal för sådant brott som avses i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c, får överföras under förutsättning att

a) personen frivilligt och välinformerad ger sitt samtycke, och

b) båda staternas behöriga myndigheter ger sitt tillstånd, med förbehåll för sådana villkor som dessa stater kan anse vara lämpliga.

2. Vid tillämpningen av denna artikel gäller att

a) den stat till vilken personen överförs ska ha behörighet och skyldighet att hålla den överförda personen i fängsligt förvar, såvida

3. The following text is added as article 11ter of the Convention:

“Article 11ter

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person’s race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person’s position for any of these reasons.”

Article 11

1. Article 12, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

“1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.”

2. The following text is added as article 12bis of the Convention:

“Article 12bis

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater may be transferred if the following conditions are met:

(a) the person freely gives informed consent; and

(b) the competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of this article:

(a) the State to which the person is transferred shall have the authority and obligation

inte den stat från vilken personen överförs begär eller tillåter något annat,

b) den stat till vilken personen överförs ska ofördröjligen fullgöra sin skyldighet att återlämna personen till fängsligt förvar i den stat från vilken personen överfördes i enlighet med vad de båda staterna i förväg eller på annat sätt kommit överens om,

c) den stat till vilken personen överförs får inte kräva att den stat varifrån personen överfördes inleder ett utlämningsförfarande för att personen ska återlämnas, och

d) den överförda personen ska i fråga om verkställigheten av den påföljd som verkställs i den stat varifrån överförandet skedde tillgodoräknas den tid som tillbringas i fängsligt förvar i den stat till vilken personen överfördes.

3. Utan samtycke av den stat som är part från vilken personen ska överföras i enlighet med denna artikel, får inte den personen, oavsett personens nationalitet, inom territoriet för den stat till vilken överförandet sker åtalas eller häktas eller bli föremål för någon annan frihetsberövande åtgärd med avseende på gärningar som har begåtts eller domar som har meddelats före personens avresa från territoriet för den stat från vilken personen överfördes.”

Artikel 12

Artikel 13 i konventionen ersätts med följande text:

”1. Stater som är parter ska samarbeta för att förhindra de brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c, särskilt genom att

a) vidta alla praktiskt möjliga åtgärder för att inom sina respektive territorier förhindra förberedelse till sådana brott inom eller utanför deras territorier, och

b) utbyta upplysningar i enlighet med sin nationella lag samt samordna lämpliga administrativa och andra åtgärder i syfte att förhindra brott som anges i artiklarna 3, 3 a, 3 b och 3 c.

2. När ett fartygs resa har fördröjts eller avbrutits till följd av brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c, ska den stat som är part, inom

to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) the State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) the State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) the person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which the person was transferred for time spent in the custody of the State to which the person was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with this article so agrees, that person, whatever that person’s nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to that person’s departure from the territory of the State from which such person was transferred.”

Article 12

Article 13 of the Convention is replaced by the following text:

“1. States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater, particularly by:

(a) taking all practicable measures to prevent preparation in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;

(b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater.

2. When, due to the commission of an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater, the passage of a ship has been delayed or

vars territorium fartyget eller dess passagerare eller besättning befinner sig, ha skyldighet att vidta alla tänkbara ansträngningar för att undvika att fartyget, dess passagerare, besättning eller last otillbörligt kvarhålls eller försenas.”

Artikel 13

Artikel 14 i konventionen ersätts med följande text:

”Varje stat som är part, vilken har anledning att befara att ett brott som anges i artikel 3, 3 a, 3 b eller 3 c kommer att begås ska, i enlighet med sin nationella lag, så snabbt som möjligt lämna alla uppgifter av betydelse som den innehar till de stater som den förmodar skulle vara de stater som har infört domsrätt i överensstämmelse med artikel 6.”

Artikel 14

Artikel 15.3 i konventionen ersätts med följande text:

”3. Uppgifter som har överlämnats enligt punkterna 1 och 2 ska av generalsekreteraren delges alla stater som är parter, medlemmar av organisationen, andra berörda stater och vederbörande internationella mellanstatliga organisationer.”

Artikel 15

Tolkning och tillämpning

1. Konventionen och detta protokoll ska, i förhållandet mellan parterna i detta protokoll, läsas och förstås som ett enda instrument.

2. Artiklarna 1–16 i konventionen, som de har ändrats genom detta protokoll, ska tillsammans med artiklarna 17–24 i detta protokoll och bilagan till det, utgöra och kallas 2005 års konvention för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (2005 års SUA-konvention).

Artikel 16

Följande text läggs till som artikel 16 a i konventionen:

interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.”

Article 13

Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

“Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.”

Article 14

Article 15, paragraph 3 of the Convention is replaced by the following text:

“3. The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the Organization, to other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.”

Article 15

Interpretation and application

1. The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2. Articles 1 to 16 of the Convention, as revised by this Protocol, together with articles 17 to 24 of this Protocol and the Annex thereto, shall constitute and be called the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005 (2005 SUA Convention).

Article 16

The following text is added as article 16bis of the Convention:

"Slutbestämmelser i 2005 års konvention för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet

Slutbestämmelserna i 2005 års konvention för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet ska vara artiklarna 17–24 i 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet. Hänvisningar i denna konvention till stater som är parter ska förstås som hänvisningar till stater som är parter i det protokollet."

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Detta protokoll ska vara öppet för undertecknande i organisationens högkvarter från och med den 14 februari 2006 till och med den 13 februari 2007 och ska därefter förbli öppet för anslutning.

2. Stater kan uttrycka sitt samtycke att vara bundna av detta protokoll genom

- a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande,
- b) undertecknande som förutsätter ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

c) anslutning.

3. Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning ska ske genom deponering av tillämpligt instrument hos generalsekretären.

4. Endast en stat som har undertecknat konventionen utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller som har ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till konventionen får bli part i detta protokoll.

Artikel 18

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter den dag då tolv stater antingen har undertecknat det utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller har deponerat

"Final clauses of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005

The final clauses of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005 shall be articles 17 to 24 of the Protocol of 2005 to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation. References in this Convention to States Parties shall be taken to mean references to States Parties to that Protocol."

FINAL CLAUSES

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 14 February 2006 to 13 February 2007 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Protocol by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Only a State which has signed the Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or has ratified, accepted, approved or acceded to the Convention may become a Party to this Protocol.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval,

ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos generalsekretären.

2. I förhållande till en stat som deponerar ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument avseende detta protokoll efter det att villkoren för ikraftträdande enligt punkt 1 har uppfyllts, träder ratifikationen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen i kraft nittio dagar efter dagen för sådan deponering.

Artikel 19

Uppsägning

1. Detta protokoll kan sägas upp av en stat som är part vid vilken tidpunkt som helst efter den dag då protokollet träder i kraft för den staten.

2. Uppsägning ska ske genom deponering av uppsägningsinstrument hos generalsekretären.

3. En uppsägning träder i kraft ett år, eller den längre period som anges i uppsägningsinstrumentet, efter det att generalsekretären mottagit uppsägningen.

Artikel 20

Översyn och ändringar

1. En konferens kan sammankallas av organisationen i syfte att se över eller ändra detta protokoll.

2. Generalsekretären ska, i syfte att se över eller ändra detta protokoll, sammankalla en konferens med de stater som är parter i protokollet på begäran av en tredjedel av de stater som är parter eller av tio stater, beroende på vilket antal som är högst.

3. Ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som deponeras efter dagen för ikraftträdandet av en ändring i detta protokoll ska anses avse det ändrade protokollet.

Artikel 21

Förklaringar

or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 19

Denunciation

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which this Protocol enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the deposit of the instrument with the Secretary-General.

Article 20

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of States Parties to this Protocol for revising or amending the Protocol, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Protocol shall be deemed to apply to the Protocol as amended.

Article 21

Declarations

1. Vid deponering av ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument kan en stat som är part, som inte är part i något av de fördrag som förtecknats i bilagan, förklara att vid tillämpningen av detta protokoll i förhållande till den staten, ska fördraget anses inte vara inkluderat i artikel 3 b. Förklaringen upphör att gälla så snart som fördraget träder i kraft för staten som är part, som ska underrätta generalsekreteraren om detta förhållande.

2. När en stat som är part upphör att vara part i något av de fördrag som förtecknats i bilagan, får den avge en sådan förklaring som avses i denna artikel i fråga om det fördraget.

3. Vid deponering av ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, får en stat som är part förklara att den kommer att tillämpa bestämmelserna i artikel 3 b i enlighet med principerna i dess strafflagstiftning om ansvarsfrihet i familjerelationer.

Artikel 22

Ändringar av bilagan

1. Bilagan får ändras genom tillägg av relevanta fördrag som

a) är öppna för alla stater,

b) har trätt i kraft, och

c) minst tolv stater som är parter i detta protokoll har ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till.

2. Efter att detta protokoll har trätt i kraft, får varje stat som är part föreslå en sådan ändring av bilagan. Varje förslag till ändring ska meddelas generalsekreteraren skriftligen. Generalsekreteraren ska vidarebefordra alla förslag som uppfyller kraven i punkt 1 till alla medlemmar i organisationen och efterfråga staternas samtycke till att ändringsförslaget antas.

3. Den föreslagna ändringen av bilagan ska anses vara antagen när fler än tolv stater som är parter samtyckt till den genom en skriftlig underrättelse till generalsekreteraren.

1. Upon depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the Annex may declare that, in the application of this Protocol to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in article 3ter. The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the Secretary-General of this fact.

2. When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the Annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

3. Upon depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may declare that it will apply the provisions of article 3ter in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions of liability.

Article 22

Amendments to the Annex

1. The Annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

(a) are open to the participation of all States;

(b) have entered into force; and

(c) have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twelve States Parties to this Protocol.

2. After the entry into force of this Protocol, any State Party thereto may propose such an amendment to the Annex. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary-General in written form. The Secretary-General shall circulate any proposed amendment that meets the requirements of paragraph 1 to all members of the Organization and seek from States Parties to this Protocol their consent to the adoption of the proposed amendment.

3. The proposed amendment to the Annex shall be deemed adopted after more than twelve of the States Parties to this Protocol consent to it by written notification to the Secretary-General.

4. Den antagna ändringen av bilagan ska träda i kraft trettio dagar efter deponeringen hos generalsekreteraren av det tolfte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet avseende en sådan ändring för de stater som är parter och som deponerat ett sådant instrument. För varje stat som är part och som ratificerar, godtar eller godkänner ändringar efter att det tolfte instrumentet deponerats hos generalsekreteraren ska ändringen träda i kraft den trettionde dagen efter deponeringen av den statens ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

4. The adopted amendment to the Annex shall enter into force thirty days after the deposit with the Secretary-General of the twelfth instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for those States Parties to this Protocol that have deposited such an instrument. For each State Party to this Protocol ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twelfth instrument with the Secretary-General, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Artikel 23

Article 23

Depositarie

Depositary

1. Detta protokoll och alla ändringar som antagits enligt artiklarna 20 och 22 ska deponeras hos generalsekreteraren.

1. This Protocol and any amendments adopted under articles 20 and 22 shall be deposited with the Secretary-General.

2. Generalsekreteraren ska
a) underrätta alla stater som har undertecknat detta protokoll eller anslutit sig till protokollet om

2. The Secretary-General shall:
(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded to this Protocol of:

i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument och dagen för detta,

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

ii) dagen för protokollets ikraftträdande,

iii) deponering av uppsägningsinstrument avseende detta protokoll och dagen då det mottogs samt dagen då uppsägningen träder i kraft

(ii) the date of the entry into force of this Protocol;

iv) varje underrättelse som föreskrivs i någon artikel i protokollet,

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

v) varje förslag att ändra bilagan som lagts fram i enlighet med artikel 22.2,

(iv) any communication called for by any article of this Protocol;

vi) varje ändring som ska anses ha antagits i enlighet med artikel 22.3, och

(v) any proposal to amend the Annex which has been made in accordance with article 22, paragraph 2;

vii) varje ändring som ratificerats, godtagits eller godkänts i enlighet med artikel 22.4 och dagen då ändringen träder i kraft, samt

(vi) any amendment deemed to have been adopted in accordance with article 22, paragraph 3;

b) sända bestyrkta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till protokollet.

(vii) any amendment ratified, accepted or approved in accordance with article 22, paragraph 4, together with the date on which that amendment shall enter into force; and
(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States which have signed or acceded to this Protocol.

3. Så snart detta protokoll träder i kraft ska generalsekreteraren sända en bestyrkt kopia av texten till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering och publicering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

3. As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy of the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Artikel 24

Article 24

Språk

Languages

Detta protokoll har upprättats i ett enda original på arabiska, kinesiska, engelska, franska, ryska och spanska, vilka texter är lika giltiga.

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

Upprättat i London den 14 oktober 2005.

Done at London this fourteenth day of October two thousand and five.

Till bevis härpå har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, undertecknat detta protokoll.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

2005 ÅRS PROTOKOLL TILL PROTOKOLLET OM BEKÄMPANDE AV BROTT MOT SÄKERHETEN FÖR FASTA PLATTFORMAR BELÄGNA PÅ KONTINENTALSOCKELN

De stater som är parter i detta protokoll,

Som är parter i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, antaget i Rom den 10 mars 1988,

Som erkänner att de skäl för vilka 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet utarbetades även gäller för fasta plattformar som är belägna på kontinentalsockeln,

Som beaktar bestämmelserna i de protokollen,

Har kommit överens om följande:

Artikel 1

I detta protokoll avses med

1. ”1988 års protokoll”: protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, antaget i Rom den 10 mars 1988,

2. ”organisation”: Internationella sjöfartsorganisationen, och

3. ”generalsekreterare”: organisationens generalsekreterare.

Artikel 2

Artikel 1.1 i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”1. Bestämmelserna i artiklarna 1.1 c, d, e, f, g och h, 1.2 a, 2 a, 5, 5 a och 7 samt 10–16, inklusive artiklarna 11 a, 11 b och 12 a i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, som den ändrats genom 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, ska i tillämpliga delar gälla även brott som anges i artiklarna 2, 2 a och 2 b i detta protokoll, i de fall då sådana brott begås ombord på eller mot

PROTOCOL OF 2005 TO THE PROTOCOL FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF FIXED PLATFORMS LOCATED ON THE CONTINENTAL SHELF

The States Parties to this Protocol,

Being Parties to the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf done at Rome on 10 March 1988,

Recognizing that the reasons for which the Protocol of 2005 to the Convention for the suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation was elaborated also apply to fixed platforms located on the continental shelf,

Taking account of the provisions of those Protocols,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Protocol:

1. “1988 Protocol” means the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.

2. “Organization” means the International Maritime Organization.

3. “Secretary-General” means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

Article 1, paragraph 1, of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“1. The provisions of article 1, paragraphs 1(c), (d), (e), (f), (g), (h) and 2(a), of articles 2bis, 5, 5bis and 7, and of articles 10 to 16, including articles 11bis, 11ter and 12bis, of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, as amended by the Protocol of 2005 to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Mari-

fasta plattformar som är belägna på kontinentalsockeln.”

time Navigation, shall also apply mutatis mutandis to the offences set forth in articles 2, 2bis and 2ter of this Protocol where such offences are committed on board or against fixed platforms located on the continental shelf.”

Artikel 3

1. Artikel 2.1 d i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”d) på en fast plattform placerar eller låter placera, oavsett på vilket sätt, en anordning eller ett ämne som är ägnat att förstöra plattformen eller äventyra dess säkerhet.”

2. Artikel 2.1 e i 1988 års protokoll upphävs.

3. Artikel 2.2 i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”2. En brottslig handling begår även den som hotar att begå något av de brott som anges i punkt 1 b och c, om hotet är ägnat att äventyra den fasta plattformens säkerhet och, om så krävs enligt bestämmelserna i nationell lag, syftar till att förmå en fysisk eller juridisk person att utföra eller avstå från en handling.”

Artikel 4

1. Följande text läggs till som artikel 2 a:

”Artikel 2 a

En brottslig handling i den mening som avses i detta protokoll begår den som rättsstridigt och uppsåtligt, när avsikten med handlingen på grund av dess beskaffenhet eller sammanhang är att injaga skräck i en befolkning eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller avstå från att vidta en handling

a) mot eller ombord på en fast plattform använder eller från en plattform avlossar eller frigör sprängämne, radioaktivt material eller BCN-vapen på ett sätt som orsakar eller som är ägnat att orsaka dödsfall eller allvarlig skada,

b) släpper ut olja, flytande naturgas eller andra farliga eller skadliga ämnen, som inte omfattas av punkt a, från en fast plattform i

Article 3

1. Article 2, paragraph 1(d) of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“(d) places or causes to be placed on a fixed platform, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that fixed platform or likely to endanger its safety.”

2. Article 2, paragraph 1(e) of the 1988 Protocol is deleted.

3. Article 2, paragraph 2 of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“2. Any person also commits an offence if that person threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraphs 1(b) and (c), if that threat is likely to endanger the safety of the fixed platform.”

Article 4

1. The following text is inserted as article 2bis:

“Article 2bis

Any person commits an offence within the meaning of this Protocol if that person unlawfully and intentionally, when the purpose of the act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act:

(a) uses against or on a fixed platform or discharges from a fixed platform any explosive, radioactive material or BCN weapon in a manner that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or

(b) discharges, from a fixed platform, oil, liquefied natural gas, or other hazardous or noxious substance, which is not covered by

sådan mängd eller koncentration att det orsakar eller är ägnad att orsaka dödsfall eller allvarlig skada, eller

c) hotar, med eller utan villkor, om så krävs enligt bestämmelser i nationell lag,, att begå ett sådant brott som anges i punkt a eller b.”

2. Följande text läggs till som artikel 2 b:

“Artikel 2 b

En brottslig handling i den mening som avses i detta protokoll begår även den som

a) rättsstridigt och uppsåtligt skadar eller dödar en person i samband med något av de brott som anges i artikel 2.1 eller artikel 2 a,

b) försöker begå ett sådant brott som anges i artikel 2.1, artikel 2 a punkt a eller b eller punkt a i denna artikel,

c) medverkar till ett sådant brott som anges i artikel 2, artikel 2 a eller punkt a eller b i denna artikel,

d) värvar eller instruerar andra att begå ett sådant brott som anges i artikel 2, artikel 2 a eller punkt a eller b i denna artikel, eller

e) bidrar till att en grupp personer, som handlar med ett gemensamt syfte, begår ett eller flera av de brott som anges i artikel 2, artikel 2 a eller punkt a eller b i denna artikel, under förutsättning att bidraget lämnas uppsåtligt och antingen

i) i syfte att främja gruppens brottsliga verksamhet eller brottsliga syfte, om verksamheten eller syftet innefattar att begå ett sådant brott som anges i artikel 2 eller 2 a, eller

ii) med vetskap om gruppens avsikt att begå ett sådant brott som anges i artikel 2 eller 2 a.”

subparagraph (a), in such quantity or concentration that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or

(c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, to commit an offence set forth in subparagraph (a) or (b).”

2. The following text is inserted as Article 2ter:

“Article 2ter

Any person also commits an offence within the meaning of this Protocol if that person:

(a) unlawfully and intentionally injures or kills any person in connection with the commission of any of the offences set forth in article 2, paragraph 1, or article 2bis; or

(b) attempts to commit an offence set forth in article 2, paragraph 1, article 2bis, subparagraph (a) or (b), or subparagraph (a) of this article; or

(c) participates as an accomplice in an offence set forth in article 2, article 2bis or subparagraph (a) or (b) of this article; or

(d) organizes or directs others to commit an offence set forth in article 2, article 2bis or subparagraph (a) or (b) of this article; or

(e) contributes to the commission of one or more offences set forth in article 2, article 2bis or subparagraph (a) or (b) of this article, by a group of persons acting with a common purpose, intentionally and either:

(i) with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in article 2 or 2bis; or

(ii) in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in article 2 or 2bis.”

Artikel 5

1. Artikel 3.1 i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”1. Varje stat som är part ska vidta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att den ska kunna utöva sin domsrätt i fråga om de brott som anges i artiklarna 2, 2 a och 2 b när brottet har begåtts

Article 5

1. Article 3, paragraph 1 of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 2, 2bis and 2ter when the offence is committed:

a) mot eller ombord på en fast plattform medan den är belägen på den statens kontinentalsockel, eller

b) av en medborgare i den staten.”

2. Artikel 3.3 i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”3. En stat som är part, vilken har infört i punkt 2 nämnd domsrätt, ska underrätta generalsekreteraren. Om en sådan stat senare upphäver denna domsrätt, ska den underrätta generalsekreteraren.”

3. Artikel 3.4 i 1988 års protokoll ersätts med följande text:

”4. Varje stat som är part ska vidta nödvändiga åtgärder för att kunna utöva sin domsrätt beträffande de i artiklarna 2, 2 a och 2 b angivna brotten i de fall då den misstänkte uppehåller sig inom dess territorium och den inte utlämnar den misstänkte till någon av de stater som är parter och som har infört domsrätt i enlighet med punkterna 1 och 2.”

Artikel 6

Tolkning och tillämpning

1. 1988 års protokoll och detta protokoll ska, i förhållandet mellan parterna i detta protokoll, läsas och förstås som ett enda instrument.

2. Artiklarna 1–4 i 1988 års protokoll, som de har ändrats genom detta protokoll, ska tillsammans med artiklarna 8–13 i detta protokoll, utgöra och kallas 2005 års protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (2005 års SUA-protokoll om fasta plattformar).

Artikel 7

Följande text läggs till som artikel 4 a i protokollet:

”Slutbestämmelser i 2005 års protokoll om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln

Slutbestämmelserna i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln ska vara artiklarna 8–13 i 2005 års protokoll till

(a) against or on board a fixed platform while it is located on the continental shelf of that State; or

(b) by a national of that State.”

2. Article 3, paragraph 3 of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.”

3. Article 3, paragraph 4 of the 1988 Protocol is replaced by the following text:

“4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 2, 2bis and 2ter in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite the alleged offender to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2.”

Article 6

Interpretation and application

1. The 1988 Protocol and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2. Articles 1 to 4 of the 1988 Protocol, as revised by this Protocol, together with articles 8 to 13 of this Protocol shall constitute and be called the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, 2005 (2005 SUA Fixed Platforms Protocol).

Article 7

The following text is added as article 4bis of the Protocol:

“Final clauses of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, 2005

The final clauses of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental

protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln. Hänvisningar i detta protokoll till stater som är parter ska förstås som hänvisningar till stater som är parter i 2005 års protokoll.”

Shelf, 2005, shall be articles 8 to 13 of the Protocol of 2005 to the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the continental Shelf. References in this Protocol to States Parties shall be taken to mean references to States Parties to the 2005 Protocol.”

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Detta protokoll ska vara öppet för undertecknande i organisationens högkvarter från och med den 14 februari 2006 till och med den 13 februari 2007 och ska därefter förbli öppet för anslutning.

2. Stater kan uttrycka sitt samtycke att vara bundna av detta protokoll genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande,

b) undertecknande som förutsätter ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

c) anslutning.

3. Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning ska ske genom deponering av tillämpligt instrument hos generalsekretären.

4. Endast en stat som har undertecknat 1988 års protokoll utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller som har ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till 1988 års protokoll får bli part i detta protokoll.

Artikel 9

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter den dag då tre stater antingen har undertecknat det utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller deponerat ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos generalsekretären. Dock träder detta protokoll inte i kraft

FINAL CLAUSES

Article 8

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 14 February 2006 to 13 February 2007 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Only a State which has signed the 1988 Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or has ratified, accepted, approved or acceded to the 1988 Protocol may become a Party to this Protocol.

Article 9

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which three States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General. However, this Protocol shall

innan 2005 års protokoll till konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet har trätt i kraft.

2. I förhållande till en stat som deponerar ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument avseende detta protokoll efter det att villkoren för ikraftträdande enligt punkt 1 har uppfyllts, träder ratifikationen, godtagandet, godkännandet eller anslutningen i kraft nittio dagar efter dagen för sådan deponering.

Artikel 10

Uppsägning

1. Detta protokoll kan sägas upp av en stat som är part vid vilken tidpunkt som helst efter den dag då protokollet träder i kraft för den staten.

2. Uppsägning ska ske genom deponering av uppsägningsinstrument hos generalsekreteraren.

3. En uppsägning träder i kraft ett år, eller den längre period som anges i uppsägningsinstrumentet, efter det att generalsekreteraren mottagit uppsägningen.

Artikel 11

Översyn och ändringar

1. En konferens kan sammankallas av organisationen i syfte att se över eller ändra detta protokoll.

2. Generalsekreteraren ska, i syfte att se över eller ändra detta protokoll, sammankalla en konferens med de stater som är parter i protokollet på begäran av en tredjedel av de stater som är parter eller av fem stater, beroende på vilket antal som är högst.

3. Ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som deponeras efter dagen för ikraftträdandet av en ändring i detta protokoll ska anses avse det ändrade protokollet.

not enter into force before the Protocol of 2005 to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation has entered into force.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 10

Denunciation

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which this Protocol enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the deposit of the instrument with the Secretary-General.

Article 11

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of States Parties to this Protocol for revising or amending the Protocol, at the request of one third of the States Parties, or five States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Protocol shall be deemed to apply to the Protocol as amended.

Artikel 12

Depositare

1. Detta protokoll och alla ändringar som antagits enligt artikel 11 ska deponeras hos generalsekreteraren.

2. Generalsekreteraren ska

a) underrätta alla stater som har undertecknat detta protokoll eller anslutit sig till protokollet om

i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument och dagen för detta,

ii) dagen för protokollets ikraftträdande,

iii) deponering av uppsägningsinstrument avseende detta protokoll och dagen då det mottogs samt dagen då uppsägningen träder i kraft, och

iv) varje underrättelse som föreskrivs i någon artikel i protokollet, samt

b) sända bestyrkta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till protokollet.

3. Så snart detta protokoll träder i kraft ska generalsekreteraren sända en bestyrkt kopia av texten till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering och publicering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 13

Språk

Detta protokoll har upprättats i ett enda original på arabiska, kinesiska, engelska, franska, ryska och spanska, vilka texter är lika giltiga.

Upprättat i London den 14 oktober 2005.

Till bevis härpå har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, undertecknat detta protokoll.

Article 12

Depositary

1. This Protocol and any amendments adopted under article 11 shall be deposited with the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded to this Protocol of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) the date of the entry into force of this Protocol;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) any communication called for by any article of this Protocol; and

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States which have signed or acceded to this Protocol.

3. As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy of the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 13

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

Done at London this fourteenth day of October two thousand and five.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.